

ספר
עצתנו
אמונה

מכתבי חיזוק, אמונה, ועצות
מעשיות לחיים,
תרגמו ממכתבים שנכתבו על
ידי ראש ישיבת תפארת התורה
ברסלב

תשפ"ד

195-196

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' ריב"ל 6
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

קרית ברסלב

ליבערטי - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנהל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd,
Liberty, NY 12754,

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

21-1 Jerusalem St,
Liberty, NY 12754,

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

4801 11th Ave
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

עריכה - המטה הרוחני לאור ע"י

מכון עצתו אמונה

maebreslev@gmail.com

www.BreslevCenter.com

צו הענין די

העירליכע שיעורים פונעם ראש

ישיבה שליט"א

הופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיוק פאר אידישע שטוב

212.444.9169

דפוס ע"י

קרן הרפסה היכל הקודש

2623 State Route 52

Liberty, NY 12754

718.387.2691

עֵצְתוֹ אֱמוּנָה

- א. איך להרגיע את אשתי מהפחדים שלה?
- ב. איך אפשר להגיד שלא צריכים להבין את הלמוד?
- ג. למה חסידיות עוזבות את הדרך המקורית?
- ד. אלו שירים הם כשרים?
- ה. איך לגרם שכולם מסכיבי ישמחו בשמחתי?
- ו. האם יש חלק בעין שמותר לאשה לאפר?
- ז. לנסע לאומן, אם עלולים להכשל בשמירת עינים?
- ח. איך זוכים לשמירת עינים?
- ט. למה בתלמוד תורה אני מצליח, ובבית לא?
- י. למה אני לא מתייבש מהשם יתברך?
- יא. מה עושים שהילדים צופים בסרטים אצל השכנים?
- יב. האם אני באמת לא שנה כלום?
- יג. האם לנסע עם אשתי להפשה?
- יד. מה אני לעשות עם בחור עם טבעים מאד קשים?
- טו. למה הגמרא לא נכנסת לי לראש?

אִישׁ אֱמוּנָה

- א. להשאיר מקשרים אל חג הפסח.
- ב. כשחיים בשלום עם האשה, עוברים על המידות.
- ג. גבאי נאמן שיטפל בקופת הצדקה.
- ד. לך אג יותר מירי, יכול למנוע מלזכות לילדים.
- ה. תאמר בכל יום לפחות ח"י פְּרָקִים משניות.
- ו. אל תרבו מילה אחת בשעת התפילה, ותראה ישועות.
- ז. את העולם הזה אין לי, העולם הבא לא מגיע לי.
- ח. אם כואב לך היר, אתה תחתך את זה?
- ט. בעקר לך להפצה לבני הנעורים, בחורים ואברכים.
- י. לכתב על הבנין את שם התורם.

- חזק ואמץ ותשארו ככולל ללמוד את התורה הקדושה..... ח
- לקרב כל אחד, אבל בשכל..... ט
- צרכים להגיד ולהגיד עד שילדים מתחילים לשמוע..... ט
- להתקדם הלאה בהרפתת אשר בנחל כאדיש..... י
- רכבו נותן טעם בהג..... י
- תן מעשרות לפני שאתה משקיע את הכסף..... יא
- היהודי הכשר הוא לא מסכן..... יב
- בעל המכלת מניע לעזור בתלמוד תורה..... יב
- סימת ש"ס ביום השנה של אביך..... יג
- אמא שלכם כל כך שמחה שאתם מקרבים אל רבנו..... יד
- תפילה נפה לאמא יהודיה..... יד
- עוב איתך מהשנעון של להיות שכור..... טו
- להחזיק בעלי חיים בבית, מביא צרות..... טו
- וכי התפללות שלי חשובות?..... טז
- חזק ואמץ, ותחזק את האחים והאחיות שלך..... טז
- תן עבודה ליהודי, אפילו שזה יותר יקר..... ז
- הקולפים שלך מחיים אלפי יהודים..... ח
- שיהיה שלום אצלכם בשטיבל..... יט
- תצחקו היטב, זה לא צרות..... יט
- איך להתנהג עם גוים..... כ
- או טלפון או דורות כשרים..... כא
- שחרית מנחה וערבית, זה יסוד היסודות של יהודי..... כב
- אם שוכרים את זה, זוכים לךברים יפים..... כב
- לא לרדת מהמטה בלי נטילת ידים..... כג
- לדגל הנס תודה בכל יום "תודה השם"..... כג
- לדבר ולדבר, בסוף פועלים..... כד
- לכדוק אם הסביבה עם יראת שמים, לפני שעוברים לגור שם..... כה
- כשההורים לא רגועים, הילדים לא רגועים..... כו
- מתן שכרה בצדה, הפצה מביאה שפע גדול..... כו
- להזכיר מלצים שמסתובבים סתוכנו..... כז
- בימי ספידת העמר לא רוקרים..... כח
- 'מזמור לתודה' מסגל להולדה..... כט
- לאמר בכל יום "נשמת", ולהודות להשם יתברך..... כט
- תהיה חלק מהכולל, כך תצליח מאד..... ל
- קח את אלו שמתפללים מקדם, לעבוד במוסר..... ל
- לא לרחות את התפילה..... לא

עצתו אמונה

איך להרגיע את אשתי מהפחדים שלה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

לפני כמה חודשים נעלמה ילדה קטנה כאן בעיר, ועד עכשו עדיין לא יודעים איפה היא. ומאז אשתי ממש מפחדת לצאת מהבית, אולי גם היא תעלם לאנשהו. היא שואלת אותי כל הזמן האם יש שדים ורוחות.

היא חיה ממש בפחדים נוראים, בשהיא היתה צריכה להביא משהו מלמטה, היא חוזרה ממש חורת ומבהלת, היא פחדה שהרוחות יחטפו אותה.

מה אני יכול להגיד לה, איך אני יכול להרגיע אותה?

ישר בן

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחר-יב', כ"ג ניסן, אסרו חג, ח' לעומר, ה'תשפ"ד

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

תראה שיקפידו אצלך בבית מיד כשקמים בבקר - לטול ידיים; זה מגרש את הקליפות מהבית.

כך גם שאשתך תאמר בכל יום תהלים, ובעקור שתאמר בשבת תהלים; אמירת תהלים מסלקת רוחות רעות. כך מצינו, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (מדרש שוחר

טוב א, ח) דָּוִד הַמֶּלֶךְ בִּקֵּשׁ מֵהַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, מִי שָׁאוּמֵר תְּהִלִּים שִׁיְהִיָּה נֶחֱשֵׁב כְּמוֹ שְׁלוֹמְדִים מִסְכַּת נִגְעִים וּמִסְכַּת אֶהְלוֹת; לָמָּה שְׁנֵי הַמִּסְכָּתוֹת הָאֵלוּ? כִּי כְּשָׁאוּמְרִים תְּהִלִּים מוֹרִידִים מֵעֲצָמֵינוּ אֶת כָּל הַנִּגְעִים, וְכָל הַטְּמָאוֹת, כָּל הָרוּחוֹת - מִסְתַּלְקִים. הַשָּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אִיךָ אֶפְשֶׁר לְהַגִּיד שְׁלֹא צְרִיכִים לְהַבִּין אֶת הַלְמוּד?

שְׁאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי נִהְנֶה מְאֹד מֵהַשִּׁיחוֹת שֶׁל רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א, הֵם כְּמוֹס קָרִים עַל נַפְשׁ עֵיפָה. רַק דְּבַר אֶחָד עֲדִינָן לֹא בְּרוּר לִי וְהוּא מִהֲלֹךְ הַלְמוּד שֶׁרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א אוֹמֵר כָּל הַזְּמַן בְּשֵׁם מוֹהֲרָא"ש זי"ע, שִׁיאֲמְרוּ מִשְׁנִיּוֹת וּגְמָרָא וְזֶה מְבִיא הַרְבֵּה טְהָרָה וְתִקּוּנִים.

אָבֵל כְּשֶׁמְעִינִים בְּכִמְהָ מֵאֲמָרֵי חו"ל רוֹאִים קִצָּת אַחֲרָת, הַגְּמָרָא בְּמִסְכַּת סוּטָה (כ"א ע"ב וכו"ב ע"א) אוֹמְרָת "אִיזְהוּ רְשָׁע עָרוּם, עוֹלָא אָמַר זֶה שְׁקָרָא וְשָׁנָה וְלֹא שִׁמְשׁ תְּלַמְדֵי חֲכָמִים", וְכַפִּי שְׂרַשׁ"י מְסַבֵּיר שֵׁם בְּפִשְׁטוּת, "זֶה שְׁקָרָא מְקָרָא וּמִשְׁנָה וְלֹא לְלַמּוּד סְבֵרַת הַגְּמָרָא בְּטַעְמֵי הַמִּשְׁנָה וְכוּ' וְעָרוּם הוּא שֶׁהַשׁוֹמֵעַ אֶת קוֹלוֹ שׁוֹנֶה מִשְׁנִיּוֹת כְּסָבוּר הוּא שְׁבָקִי בְּטַעְמֵיהֶם וְנוֹהֲגִין בּוֹ כְּבוֹד כְּתַלְמִידֵי חֲכָמִים", וְהַגְּמָרָא מְמַשִּׁיכָה וְכוֹתְבַת שֵׁם: "אַתְמַר קָרָא וְשָׁנָה וְלֹא שִׁמְשׁ תְּלַמְדֵי חֲכָמִים, רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר הָרִי זֶה עִם הָאָרְצַן, רַבִּי שְׁמוּאֵל בֶּר נַחְמָנִי אָמַר הָרִי זֶה בּוֹר, רַבִּי יִנְאִי אוֹמֵר הָרִי זֶה פּוֹתִי, רַבִּי אַחָא בֶר יַעֲקֹב אוֹמֵר הָרִי זֶה אֲמַגּוּשׁ, אָמַר רַב נַחְמָן בֶּר יַצְחָק, מְסַתְבְּרָא כְּרַבִּי אַחָא בֶר יַעֲקֹב, דְּאֲמָרֵי אֵינְשֵׁי, רְטִינ מְגוּשָׂא וְלֹא יָדַע מֵאֵי אָמַר, תְּנִי תְנָא וְלֹא יָדַע מֵאֵי אָמַר", רוֹאִים מִזֶּה אֶת חֲמַרְת הָעֲנִין שֶׁל לְלַמּוּד בְּלֵי הַבְּנָה.

כְּמוֹ כֵּן כְּתוּב בְּגְמָרָא "אַחֲרִים אוֹמְרִים, אֶפִּילוֹ קָרָא וְשָׁנָה וְלֹא שִׁמְשׁ תְּלַמְדֵי חֲכָמִים הָרִי זֶה עִם הָאָרְצַן", הַבְּטוּי "עִם הָאָרְצַן" זֶה בְּזוּי כְּמוֹ "הָרִי זֶה בּוֹר", לֹא שֶׁהוּא סָתֵם לֹא יוֹדַע לְלַמּוּד. הַגְּמָרָא מְמַשִּׁיכָה וְאוֹמְרָת, "יֵרָא אֶת ה' בְּנִי וּמְלֹךְ וְעִם שׁוֹנִים אֵל תִּתְעַרְב, אָמַר רַב יַצְחָק אֵלוֹ שְׁשׁוֹנִים הַלְכוֹת, פְּשִׁטָּא, מֵהוּ דְתִימָא שׁוֹנִים בְּחֻטָּא קמ"ל", רַשׁ"י מְסַבֵּיר "שְׁשׁוֹנִין הַלְכוֹת, שְׁלֹא שִׁמְשׁוּ לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים וְלֹא הִקְפִּידוּ עַל טַעְמֵי הַמִּשְׁנִיּוֹת".

כמו כן מובא במדרש רבה (ויקרא ג' ז) "קרא אדם ולא שנה, עדיין בחוץ עומד, שנה ולא קרא, עדיין בחוץ עומד, קרא ושנה ולא שמש עדיין תלמידי חכמים, דומה למי שנעלמו ממנו סתרי תורה וכו', אבל קרא אדם תורה נביאים וכתובים ושנה משנה מדרש הלכות ואגדות ושמש תלמידי חכמים אפילו מת עליו או נהרג עליו הרי הוא בשמחה לעולם, לכך נאמר על כן עלמות אהבוד".

כשמעינים במקור בשיחות הר"ן (סימן ע"ו) לא רואים שם שילמדו בלי הבנה, אלא "מהירות גדול רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו", מה שרבנו אומר "שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד לומר הדברים בסדר", לכאורה נראה שצריכים לומר באמירה בעלמא, אבל מיד אחר כך הוא אומר "וממילא יבין", רואים שהיה לו מהלך שבינו בשלומדים במהירות, כי את הכל מבינים בשלומדים את כל הענין, לא שנעצרים בכל מילה, אבל לא שלא יבינו בכלל, כפי שהוא ממשיך וכותב "ואם ישארו איזהו דברים שאף על פי כן לא יכול לעמוד על פונתם מה בכך", רואים מכך שרבנו סובר שמתר להשאר עם קשיות, אבל כשמבינים מה שאמרו.

ידעתי וגם ידעתי שמסתובבים מאות בחורים ואברכים שאין להם שייכות עם התורה וצריכים למשכהו לבית מדרש, ועל ידי האמירה נגרמים טהרה ותקון, אבל זה לא נעצר כאן, יש המשד, כפי שהגמרא משבחת דף קודם (סוטה כ"א ע"א) "פרשת דרכים, זה תלמידי חכמים לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא", ורש"י מסביר שם, כשמגיע לשם תלמיד חכם ודבריו נשמעין, זה הדבר הכי גדול.

באחת השיחות של ראש הישיבה שליט"א, בפתחת בית ההוראה בקריה, ראש הישיבה שליט"א אמר לאברכי הכולל, שלכאורה הגיעו ללמוד יותר, מה שרבנו אומר גם בשיחה ע"ו שילמדו טורי זהב, מגן אברהם, באר הגולה, פרי חדש, עטרת זקנים, לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא.

ראש הישיבה שליט"א הסביר שם בלחיים את החשיבות של הסבא שעל שמו נקרא בית ההוראה, ואחר כך ראש הישיבה העיר ואמר, "בזמן שמתעכבים על הלכה, אפשר לבפות באהבה רבה" זה קצת הפריע לי, זאת אומרת שראש הישיבה שליט"א בכלל לא מביע את החשיבות של אסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא, שזה העקר, אלא בזלזול, עדיף שתבכה באהבה רבה.

יישר פח גדול על כל הדברים, לראש הישיבה שליט"א יש פח גדול, השם יתברך ימשיך

לְתֵת כּוֹחוֹת לְשָׁנִים אֲרֻכּוֹת מִתּוֹךְ בְּרִיאוֹת.

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת אַחֲרֵי-ב', כ"ג נִסָּן, אֶסְרוּ חַג, ח' לְעֹמֶר, ה'תשפ"ד

לְכַבֵּד ... גֵּרוֹ יְאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מִי מְבַטֵּל אֶת הַלְמוּד ? מִי אוֹמֵר שֶׁלֹּא יִבְיֵנו אֶת הַלְמוּד ? ! עַל מָה אַתָּה מְדַבֵּר
בְּכֻלָּל ? וְכִי רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר שֶׁלֹּא יִלְמְדוּ ? ! רַבְּנוּ מְדַבֵּר עַל הַהֲתַחֲלָה, דֶּרֶךְ אִיךָ
לְהַגִּיעַ לְהִבִּין אֶת הַלְמוּד, שֶׁבַּהֲתַחֲלָה לֹא יִחְפְּשׂוּ לְהִבִּין וּבְגֻלָּל זֶה יִפְסִיקוּ לְלַמֹּד,
עַל זֶה אוֹמֵר רַבְּנוּ שְׁאֵפִילוּ יֵאמְרוּ אֶת הַמְּלִים עַד שֶׁמִּגִּיעִים וּמִתְחִילִים לְהִבִּין.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה אַתָּה אוֹמֵר שֶׁלֹּא יִבְיֵנו אֶת הַלְמוּד, וְכִי מִי לֹא מוֹדֵה שְׁצָרִיכִים
לְלַמֹּד וּלְהִבִּין אֶת הַלְמוּד ? ! חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים בְּפִרוּשׁ (פְּרֻכּוֹת ו:):
"אֲגַרָּא דְשִׁמְעֵתָא סְבָרָא", אוֹמֵר רַש"י: "שֶׁהוּא יִגַּע וְטוֹרַח וּמְחַשֵּׁב לְהִבִּין טַעְמוֹ
שֶׁל דְּבָר", אַבָּל מָה יַעֲשׂוּ כָּל אֵלּוּ שֶׁלֹּא מְבִינִים אֶת הַלְמוּד וְזֶה מוֹנֵעַ מֵהֶם לְזַכּוֹת
לְשִׁיכוֹת עִם הַתּוֹרָה ? אֲלֵיהֶם מִגִּיעַ רַבְּנוּ וְנוֹתֵן לָהֶם אֶת סֵדֶר דֶּרֶךְ הַלְמוּד (שִׁיחֹת
הַר"ן, סִימָן עו): "טוֹב לְלַמֵּד בְּמַהֲרֹת וּלְבַלֵּי לְדַקְדָּק הַרְבֵּה בְּלַמּוּדוֹ, רַק לְלַמֵּד
בְּפִשְׁטוּת בְּזְרִיזוּת, וּלְבַלֵּי לְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ הַרְבֵּה בְּשַׁעַת לַמּוּדוֹ מַעֲנִין לְעִנְיָן, רַק יִרְאֶה
לְהִבִּין הַדְּבָר בְּפִשְׁטוּת בְּמִקּוּמוֹ, וְאִם לִפְעָמִים אֵינוֹ יְכוֹל לְהִבִּין דְּבָר אֶחָד, אֵל עֲמֵד
הַרְבֵּה שֶׁם וַיִּנִּיחַ אוֹתוֹ הָעִנְיָן וַיִּלְמַד יוֹתֵר לְהֵלֵן, וְעַל פִּי הָרֵב יִדַּע אַחַר כֵּן מִמִּילָא
מָה שֶׁלֹּא הָיָה מִבֵּין בְּתַחֲלָה, כְּשִׁילְמַד כְּסֵדֶר בְּזְרִיזוּת לְהֵלֵן יוֹתֵר". טוֹב לְהַתְרַגֵּל
לְלַמֹּד בְּמַהֲרֹת וְלֹא לְדַקְדָּק בְּשַׁעַת הַלְמוּד, אֲלֵא לְרֵאוֹת לְהִבִּין אֶת פִּשְׁטוּת
הַפִּרוּשׁ, וְאִם לֹא מְבִינִים - שֶׁלֹּא יִבְלִי הַרְבֵּה זְמַן עַל הָעִנְיָן הַזֶּה אֲלֵא יִמְשִׁיכוּ הַלְאָה,
וְאִם לוֹמְדִים הַרְבֵּה יִבְיֵנו אַחַר כֵּן מָה שֶׁלִּפְנֵי כֵן לֹא הִבִּינוּ כָּל כֵּן טוֹב. "וְאָמַר:
שְׂאִין צָרִיכִין בְּלַמּוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד, לוֹמֵר הַדְּבָרִים כְּסֵדֶר, וּמִמִּילָא יִבִּין, וְלֹא
יִבְלְבֵל דַּעְתּוֹ בְּתַחֲלַת לַמּוּדוֹ שִׁירְצָה לְהִבִּין תְּכַף, וּמִחֲמַת זֶה יִקְשֶׁה לוֹ הַרְבֵּה תְּכַף
וְלֹא יִבִּין כְּלָל, רַק יִכְנִיס מַחוּ בְּהַלְמוּד, וַיֵּאמֶר כְּסֵדֶר בְּזְרִיזוּת וּמִמִּילָא יִבִּין", שְׁאָדָם
לֹא יִשְׁבֵּר כְּשֶׁהוּא רוֹאֶה שֶׁהוּא לֹא מִבִּין מָה שֶׁלְמַד, כִּי עֲצָם זֶה - שְׂרוּצִים לְהִבִּין
מִיד - מִקְשָׁה עַל הַבְּנֵת הַלְמוּד, אֲלֵא יֵאמֶר רַק אֶת הַמְּלִים כְּסֵדֶרן וּמִמִּילָא יִבִּין.

"ואם לא יבין תכף, יבין אחר כך, ואם ישארו איזה דברים, שאף על פי כן לא יוכל לעמד על פונתו - מה בכך? כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: 'לגמור ונהדר לסבור, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר: 'גרסה נפשי לתאבה', כי על ידי רבוי הלמוד, שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומד - לגמרם, ולחזור להתחיל ולגמרם פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין וכו'". כי כשמתרגלים ללמוד במהירות, אפשר לזכות ללמוד מהר מאד; זוכים לעבור על כל דבר הרבה מאד פעמים, עד שזוכים להבין זאת.

"ודבר הרבה מאד בענין זה, ואי אפשר לבאר דברים אלו בכתב היטב, אבל באמת הוא דרך עצה טובה מאד בענין הלמוד, כי על ידי זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד, לגמר כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדרך גודל, כי זה מבלבל מאד מן הלמוד", רבינו הרבה לדבר מדרך הלמוד, שלא יחפשו להבין מיד כשלומד, אלא שילמדו הרבה בלי הבנה עד שיזכו להבין; כשלומד על סדר דרך הלמוד זוכים להגיע להרבה יותר מאשר כשלומד לאט ומתבוננים בכל מילה, שזה רק מפריע ללמוד, "וכמה בני אדם פסקו מלמודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שלהם, ומאומה לא נשאר בידם, אבל כשירגיל עצמו ללמד במהירות פנוי לעיל - בלי דקדוקים הרבה, התורה תתקן בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך מדרשים וספרי הזוהר וקבלה, ושאר ספרים כלם, וכבר מבאר שיחתו של רבנו זכרוננו לברכה, שטוב לאדם שיעבר בחייו בכל הספרים של התורה הקדושה". עיין שם.

סדר דרך הלמוד של רבנו עוד מובא בדברי חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.):
 "לעולם ליגריס איניש, ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר",
 והמהר"ל מפראג זכותו יגן עלינו אומר (חדושי אגדות, שם) כך גם החיד"א זכותו יגן עלינו (פתח עינים, שם) שעל ידי אמירת האותיות של התורה מזדפקת נשמתו האדם, וכך זוכים אחר כך להבין את התורה, על ידי אמירת המלים הקדושות של התורה מטהרים ומזדפקים, עד שזוכים שיכולים להשיג אלוקות ולהגיע לדרגות הכי גבוהות.

אל תהיה בטלן, תקבע לך שיעורים בכל התורה כולה; תתחיל עם חומש רש"י ואחר כך תקבע לך שיעור במשניות וגמרא, בהתחלה תאמר את המלים אפילו בלי תבנה. הזוהר הקדוש אומר (קדושים פה): "ומאן דתיאובתיה למלעי באורייתא", מי שרוצה ללמד את התורה הקדושה, "ולא אשכח מאן דיוליה ליה", ואין לו מי שילמד אותו ויסביר לו את מה שהוא לומד, "והוא ברחימותא דאורייתא, לעי בה, ומגמגם בה בגמגומא דלא ידע", אבל מכיון שהוא אוהב ללמד, הוא לומד בלי להבין, "כל מלה ומלה סלקא", עליו לדעת שכל מלה של תורה שהוא לומד בלי תבנה עולה למעלה לשמים, "וקודשא בריהו הוא חדי בההיא מלה", והשם יתברך שמת בה. "וקביל לה", הקדוש ברוך הוא לוקח את המלים, "ונטע לה סחרניה דההוא נחלא", ונוטע את המלים למעלה בשמים סביב נחל, "ואתעבידו מאלין מלין אילנין רברבין", ומהמלים נעשים אילנות גדולים, "ואקרוין ערבי נחל", הנקראים 'ערבות', "הנא הוא דכתיב (משלי ה, יט): באהבתה תשגה תמיד"; זו הדרך לזכות להגיע להבנת הלמוד.

תצית לרבינו, שים בצד את כל התכמות, שים בצד את כל הלצנות, אף אחד לא אומר שלא ילמדו בעיון, אבל המציאות הוא שרוב אנשים לא מסגלים למוד בעיון, לכן לא פותחים חומש ולא משניות, שלא לדבר על גמרא וכן הלאה, ובנתיים החיים עוברים וחוזרים אל השם יתברך ערומים, בלי תורה, אבל עם סדר דרך הלמוד של רבנו מגיעים ללמוד הן במהירות והן בעיון ויוצאים מהעולם מלאים בכל טוב.

אני צריך לקצר.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

למה חסידיות עוזבות את הדרך המקורית?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני שומע את השיעורים והדרשות כבר כמה שנים טובות, כמו כן אני קורא את המכתבים, ואני משתף בהם את המשפחה שלי, אני סובר שהשיעורים והמכתבים שלכם חיבים להיות בכל בית יהודי, לא משנה לאיזו קהילה או חצר שייכים.

אני מקווה שיהיה לראש הישיבה שליט"א זמן לענות לי על השאלה המדאיגה שלי. בשנים האחרונות רואים שחצרות חסידיות גדולות מסימות סטו מהדרך המקורית שהיו בעירה של פעם, במקום שזה יהיה מקום להתחזק ולשאב תורה ויראת שמים, טישים ובאטעס שמחממים להשם יתברך, כבר אין את האש של עבודת השם, עסוקים עם האדמו"ר, ולהלחם נגד המתנגדים של האדמו"ר.

בנדאי שיש עוד הרבה קהלות וחסידיות כשרות וטובות, וכל מקום מלא ביהודים כשרים וטובים, אני רק מתכוון להביע את הרעיון שרואים לפעמים כשחצר מתרחבת יותר מידי, עלולים לשפח מהעקר, ומתחילים להתעסק בדברים צדדיים, ולא שהמקום יקרב יותר אל השם יתברך. יסלח לי ראש הישיבה שליט"א שאני כל כך פתוח, האם כל הקהלות והחסידיות יגיעו בסוף לזה? ומה עם ברסלב? אם אהיה חסיד ברסלב, איך אני יכול להיות בטוח שבברסלב באמת תמיד ידברו מהשם יתברך? שזה לא יהפך בסוף לסתם הצגה? אני לא יודע מה לחשב. יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת אחרי-ב', כ"ד ניסן, ט' לעומר, שנת ה'תשפ"ד
 לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

מה אתה מדבר כל כך בוטה נגד קהלות אחרות בישראל שמחזיקות את חסידיותן ביהדות? רבינו אמר בפרוש (חיי מוהר"ן, סימן תכא): "צריכים להודות לאדמו"רים על שמחזיקים את החסידים ביהדות"; הם בונים מוסדות, פתי כנסת, כוללים, מקנאות, מעמידים מורי הוראה לפסק שאלות, וכן הלאה.

קח את הספר הקדוש של רבנו, לקוטי מוהר"ן, תלמד את תורה קעא בחלק א' ותבכה את לבך היטב אל השם יתברך שתקח את השכל של רבנו לא כדי לזלזל באחרים אלא כדי להתקרב אל השם יתברך. רבינו אומר על הפסוק (דניאל יב, ב): "ורבים מישגי אדמת עפר יקיצו, אלה לחיי עולם ואלה לחרפות ולדראון עולם",

בְּכָל פְּעַם שְׁנוּדָע שְׁכָל חֲדָשׁ - דְּרָךְ חֲדָשָׁה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם - יֵשׁ שְׁנֵי סוּגֵי אֲנָשִׁים, אֶחָד מִחִיָּה אֶת נִפְשׁוֹ עִם כָּל דְּבוּר, עִם כָּל טַפַּת שְׁכָל, אֶצֶל אָדָם כְּזֶה מִתְקַיֵּם - "אֵלֶּה לְחֵי עוֹלָם", הוּא מְרַגֵּשׁ בְּתוֹכוֹ שְׁעַד עֲכָשׁוֹ הוּא הִיָּה כְּמוֹ אָדָם מֵת, הוּא לֹא הִיָּה חַי, הוּא יֵשֶׁן שִׁנָּה עֲמוּקָה, וְעַכְשָׁיו נוֹדָע לוֹ עַל דְּרָךְ הַלְמוּד (הַמְּבֹאָר בְּשִׁיחוֹת הַר"ן, סִמָּן עו), סֹדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד לְכָל אֶחָד, מְהֵרָאשׁ הַכִּי חֲלָשׁ עַד הַעֲלוּי הַכִּי גָדוֹל, דְּרָךְ לְלִמּוּד אֶת כָּל הַתּוֹרָה כּוּלָּה; אֶצֶּלּוֹ זֶה מִמָּשׁ תַּחֲיַת הַמֵּתִים.

כְּמוֹ כֵּן הוּא לוֹקַח אֶת הַדְּרָךְ שֶׁל הַצַּדִּיק לְחַיִּים, נוֹדָע לוֹ דְּרָךְ לְחַיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; מְדַבְּרִים יָפָה אֶל הָאִשָּׁה, בְּדְרָךְ אֶרֶץ, מְדַבְּרִים יָפָה אֶל הַהוֹרִים, בְּמִדָּה הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁל כְּבוֹד, זֶה מִמָּשׁ חַי עוֹלָם בְּשִׁבְלֵוֹ.

וְלַעֲמַתָּם יֵשׁ שְׁמִשְׁתַּמְשִׁים עִם הַשְּׁכָל וְהַלְמוּדִים לְחַי עוֹלָם, רַק כְּדֵי לְלַעֵג מִהַשְּׁנִי; הֵם מְחַפְּשִׁים אֵיךְ אֶפְשָׁר לְזַלְזֵל בְּעוֹד מִשְׁהוֹ - "וְאֵלֶּה לְחַרְפוֹת וְלִדְרָאוֹן עוֹלָם", אֵיךְ הֵם יְכוּלִים לְהַכְּאִיב לְשִׁנֵּי וּלְבַטֵּל אֶת הַשְּׁנִי, לְבַטֵּל אֶת כָּל הַקְּהֵלוֹת הַקְּדוּשׁוֹת בִּישְׂרָאֵל, לְבַטֵּל אֶת כָּל הַרְבֵּנִים וּמוֹרֵי הַהוֹרָאָה, חֵס וְשָׁלוֹם.

תְּלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֵין סֹפֵר פְּעָמִים וְתִבְכֶּה הֵיטֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: "רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹר לִי שְׁלֹא אֶהְיֶה עֶסוּק בְּלְבַטֵּל יְהוּדִים אַחֲרֵים וְלַהֲסַתְּפֵל בְּעֵין רַעְיָה עַל קְהֵלוֹת קְדוּשׁוֹת בִּישְׂרָאֵל, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹר לִי שְׁאֲתִקְרַב אֶל רַבִּינוֹ, שְׁאֲקַח אֶת הַשְּׁכָל שֶׁל רַבִּינוֹ וְהַתּוֹרוֹת שֶׁל רַבִּינוֹ - כְּדֵי לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיךְ, תַּעֲזֹר לִי שְׁאֲשַׁתְּמַשׁ עִם הַשְּׁכָל שֶׁל הַצַּדִּיק לְלִמּוּד וְלַהֲתַפְּלֵל וְלַהֲיֹוֹת שְׁמוֹר מֵעֲבִירוֹת בְּמַחְשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֶׂה, וְלֹא לְחַרְפוֹת וְלִדְרָאוֹן עוֹלָם, כְּדֵי לְבַטֵּל אַחֲרֵים".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְּלִיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

אֵלוֹ שִׁירִים הֵם כְּשָׂרִים?

שְׁאֵלָה:

לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֵיךְ אֲנִי יְכוּל לְדַעַת אֵלוֹ שִׁירִים הֵם כְּשָׂרִים?

ישר בך

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת אחרי-ב', כ"ד ניסן, ט' לעומר, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

תזהר לשמוע שירים רק מזמרים יראי שמים. רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ג): "מי ששומע נגינה ממנגן רשע, קשה לו לעבודת הבורא, וכששומע ממנגן פשר והגון, אזי טוב לו", זה יעזר לו לעבודת השם.

זמרים יראי שמים שרים ניגוני אמונה, ניגוני דבקות, ניגונים של תשובה, פשטנים את הניגונים האלו - נמשכים אל השם יתברך. כפי שרבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן רעג): "טוב להאדם להרגיל את עצמו שיוכל להחיות את עצמו עם איזה ניגון, כי ניגון הוא דבר גדול וגבוה מאד מאד ויש לו כח גדול לעורר ולהמשיך את לב האדם להשם יתברך", וכן להפך, הלא פשטנים שרים ניגונים של נבול פה, של ליצנות, הם מחקים את אמות העולם, זה מפריע מאד להיות יהודי פשר.

אשרי מי ששומע ושר ניגוני אמונה, ניגוני תשובה ודבקות.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

איך לגרם שכולם מסביבי ישמחו בשמחתי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ישר בך גדול על כל העצות וההדרכות שקבלתי מהשיעורים והמכתבים, זה העניק לי כח עד עכשו שאוכל להחזיק מעמד ולהצליח בחיים, עד שעכשו אני כבר יכולה להודות ולהלל להשם יתברך להשם יתברך על חסדיו הגדולים שזכיתי להתארגן בשעה טובה ומצלחת עם חתן טוב וירא שמים, פשוט צדיק הדור, תודה השם. אם ראש הישיבה יכול להתפלל עלי שהכל

יִמְשִׁיד לְהִתְנַהֵל כְּשׂוֹרָה, בְּשִׂמְחָה וְטַעַם, שְׂנוּכָה לְהַקִּים בֵּית נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלִזְכוּת לִילְדִים טוֹבִים וְצַדִּיקִים שְׂיֵאִירוּ אֶת הָעוֹלָם, שְׂיֵהִיָּה לָנוּ שְׁלוֹם בֵּית אֲמַתִּי, שְׂיֵהִיָּה שְׁלוֹם בֵּין הַמְּחוּתָנִים, וְכֵן הֲלֵאָה שֶׁהַכֹּל יֵהִיָּה טוֹב וְיָפָה.

עֲכָשׁוּ לְשִׂאֲלֹתַי הַחֲשׂוּבָה, יֵשׁ לִי אַחוֹת גְּרוּשָׁה לֹא עֲלִינוּ, וְהִיא בְּכָלֵל לֹא שִׂמְחָה בְּשִׂבְלִי, כִּנְרָאָה שֶׁהַשִּׂדּוּךְ שֶׁלִּי הַכְּבִיד לָהּ מְאֹד עַל הַלֵּב, אֲנִי פְּשוֹט רוֹצֵה שֶׁכֻּלָּם סְבִיבִי יֵהִיוּ שִׂמְחִים וּמְרֻצִים, אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהַכְּאִיב לְאַף אֶחָד, אֲנִי רוֹצֵה שֶׁהַשִּׂמְחָה שֶׁלִּי תֵהִיָּה שְׁלֵמָה מְכֹל הַצְּדָדִים. אִידֵךְ אֲנִי יְכוּלָה לְשִׂמַח אֶת אַחוֹתַי וְלִוְדָא שֶׁהִיא לֹא תִקְנָא בִּי?

יִישַׁר פָּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעֲזַרְתָּ ה' יִתְבָּרַךְ - ד' פְּרֻשַׁת אַחְרֵי-ב', כ"ד נִיסָן, ט' לְעֶמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד
הַכֹּלָה תַחֲנִי

קִבְּלֹתַי אֶת הַמַּכְתָּב.

תּוֹדוֹ וְתַהֲלֵלוּ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל הַחֲסָדִים שֶׁזִּכְיִתֶם לְהִתְאַרֵס עִם חַתָּן יִרְא שְׂמִים, וְיִחַד עִם זֹאת תִּתְפַּלְּלוּ עַל כָּל הָאַחֲרִים שֶׁצָּרִיכִים שְׂדוּכִים שְׁגַם הֵם יִזְכוּ לְמִצּוֹא אֶת זְוִיגָם.

בְּכָל פְּעַם שֶׁזִּוְכִים לְשִׂמְחָה וְיֵשׁ בְּנֵי מִשְׁפָּחָה אוֹ יְדִידִים קְרוֹבִים שֶׁלֹּא זָכוּ לְשִׂמְחָה הַזֹּאת, אִם זֶה יֵהִיָּה שִׂדּוּךְ; זָכוּ לְמִצּוֹא שִׂדּוּךְ וְיֵשׁ קְרוֹבֵי מִשְׁפָּחָה שֶׁלֹּא זָכוּ, אוֹ יְלָדִים; זָכוּ לִילְדִים בְּשִׂעָה שֶׁקְרוֹבֵי מִשְׁפָּחָה עֲדִיִין מְצַפִּים לִילְדִים, אוֹ בְּשִׂדּוּכִים לִילְדִים; כִּי עוֹשִׂים שְׂדוּכִים לִילְדִים וְיֵשׁ קְרוֹבִים מְאֹד שֶׁלֹּא זִוְכִים - הֵעֲצָה הִיא לְבַקֵּשׁ עֲבוּרָם, כִּי רַק כִּי לֹא מְזִיקָה עֵינָה הַרַע וְהַשִּׂמְחָה הִיא בְּשִׂלְמוֹת; בְּרַגַע שֶׁמְבַקְשִׁים עַל אַחֲרִים - אֲפָשֶׁר לְגַשֵּׁת לְשִׂמְחָה בְּשִׂמְחָה וּבְרוּגָע.

תְּבַקְשׁוּ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל הָאַחוֹת שֶׁתִּזְכָּה לְמִצּוֹא אֶת זְוִיגָהּ בְּמַהֲרָה, גַּם טוֹב לְהַכְנִים אֶת הָאַחוֹת לְשִׂמְחָה, לְשִׂאֲוֹל דְּעוֹת; לְשִׂאֲוֹל עַל מַתְנוּת מִהּ יוֹתֵר יָפָה וּמִה עֲדִיף לְקִנּוּת (לֹא כְּדִי לְקַבֵּל לְמַעֲשֵׂה, לְעֲשׂוֹת - עוֹשִׂים מִהּ שְׂנִכּוֹן, רַק כְּדִי לְקַרֵב אֶת הַלְּבָבוֹת), כִּי לֹא יֵהִיָּה לָהּ כְּבֹד עַל הַלֵּב וְהַשִּׂמְחָה תֵהִיָּה שְׁלֵמָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתִּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

האם יש חלק בעין שמוטר לאשה לאפר?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יישר כח על כל החיזוק שאתם נותנים לעם ישראל.

אני יודעת שאסור לאשה לאפר ולצבט את העינים, אבל שמעתי שכן מתר לצבט את

הריסים (מסקרה), שזה לא נקרא לאפר את העינים; האם זה נכון?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת אחר-יב', כ"ד ניסן, ט' לעמר, שנת ה'תשפ"ד

מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

אי אפשר לתאר את המעלה של להתלבש יפה ועדין, אשה שמתנהגת בעדינות ומתלבשת בעדינות - נצולה מלראות את מלאך המות, והנשים שמתלבשות ומתנהגות יפה ובעדינות - נצולות מתולעים בקבר. יש ספורים על נשים שפתחו את הקבר שלהן הרבה שנים אחרי פטירתן, והנשים שהתלבשו עדין ויפה - הן היו שלמות בלי נשיכה אחת של תולעת, הכל בזכות המדה של להתנהג בעדינות.

תבקשו כל יום מהשם יתברך שיהיה לכם רגש להיות עדינה, שתאהבו עדינות ולא תחפשו שרוב יתיר שיהיה לכם תולעים בקבר; מי צריך תולעים בקבר? מי צריך את מלאך המות? מה צריכים לחפש לחקות את הגוים, את אמות העולם?

תאמרו את התפילה הזו:

״רבנו של עולם מאד אני מבקשת ממך מאד, תעשה שאהב להיות יהודי, תעשה שאהב להתלבש כיהודיה, תעשה שאהב עדינות, צניעות. למה אני רוצה לחקות את הגוים? תכניס בי רוח טהרה שאהב עדינות, שאהב להיות יהודי. אבא תוציא ממני את כל הרע, תרחץ לי את הראש, תרחץ לי את המוח שרק ארצה להיות

בְּשֵׁרָה וּקְדוּשָׁה.”

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לְנִסֵּעַ לְאוֹמֵן, אִם עֲלוּלִים לְהַכְשִׁיל בְּשִׁמְרַת עֵינַיִם?

שְׁאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

הַאִם לְנִסֵּעַ לְצִיּוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנֵנוּ בְּאוֹמֵן, אֲפִילוּ שְׂיָכוּל לְהִיּוֹת שְׂאֲכָשֶׁל בְּשִׁמְרַת עֵינַיִם וּשְׁמִירַת

הַבְּרִית בְּדֶרֶךְ?

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - ד' פְּרֻשַׁת אַחֲרֵי-ב', כ"ד נִיֶּסֶן, ט' לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד

לְכַבֹּד ... גְּרוֹ יָאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּוֹדָאֵי שְׁתַּסַּע, מַה הַשְּׁאֵלָה בְּכָלֵל? עוֹד לֹא הָיָה צְדִיק שְׂיִכְבְּטִיחַ שֶׁהוּא יִתְקַן

אֲפִילוּ אֶת מִי שְׁפָגַם בְּעֵבְרוֹת חֲמוּרוֹת. רַבֵּינוּ ז"ל הִבְטִיחַ (חַיֵּי מוֹהֲר"ן, סִימָן רַכָּה)

מִי שְׂיָבֹא אֶל צִיּוֹנוֹ, וַיֹּאמֶר אֶת הַתְּקוּן הַכְּלָלִי, אֶת עֲשָׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים [פְּרָק -

טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ] וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה לְזָכוֹתוֹ, אֲפִילוּ שֶׁהוּא

עָשָׂה אֶת הָעֵבִירוֹת הַכִּי חֲמוּרוֹת: "אֲנִיחַ עֲצָמֵי לְאַרְךָ וְלָרַחֵב כְּדֵי לַעֲשׂוֹת לוֹ טוֹבָה,

בְּפִאוֹת אוֹצִיא אוֹתוֹ מִשְׂאוֹל תַּחֲתִית".

אִם תַּסַּע לְצִיּוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל אֲתָה תִּקְבַּל שְׁמִירַת עֵינַיִם, אֲתָה תִּחְזֹר בְּתְשׁוּבָה,

רַבְּנֵנוּ יִתְקַן אוֹתָךְ בְּזָה וּבְבָא.

כְּדָאֵי שְׁתַּסַּע עִם חֵבֵר טוֹב חֵבֵר יֵרָא שְׁמַיִם שְׂפִיחֵד יִהְיֶה לָכֶם קֵל יוֹתֵר לְהִיּוֹת

שְׁמוּרִים, הֵן בְּדֶרֶךְ וְהֵן שֵׁם בְּאוֹמֵן.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

איך זוכים לשמירת עינים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני קורא את הקונטרסים של עצתו אמונה, ואני מאד נהנה שכל אחד יכול לשאול כל מה שהוא רוצה, וראש הישיבה שליט"א עונה תמיד כל כך ברור מה לעשות, בעזרת השם.

אני אברך חסידי מן השורה, גדלתי ברוד השם באפן בריא ברוחניות ובגשמיות, ברוד השם התחנתתי ויש לנו משפחה בריאה וכשרה. יש לנו רק טלפונים כשרים, בלי הודעות טקסט, והכל הולך ברוד השם כמו שצריך.

אבל יש לי בעיה אחת, לפני כמה שנים הייתי בעמדת מחשבים כשרה, השתמשתי שם במחשב מסנן עם הכשר, אבל באיזשהו אפן עלו שם דברים לא עדינים, ומאז התחלתי לפול מאד בקדושה. מתחת לאדמה אני מוצא לעצמי פה ושם מכשירים לא כשרים, ומסתכל שם בדברים הכי גרועים רחמנא לעלון, אני יודע שאסור, אני יודע שזה לא טוב בשבילי, אבל אני מרגיש ממש דבוק לזה, בלי דרך לצאת. אני קורס תחת רגשות האשמה הכבדים שיש לי בכל פעם אחרי שאני מסתכל במה שאסור, אבל אני ממש לא מצליח לעזור לעצמי.

אני לומד ספרים ואני שומע שיעורים על החשיבות של שמירת עינים, וכמה חמור לצפות בעברות, אבל זה לא עוזר לי. אני באמת רוצה להיות כשר וקדוש, אני לא רוצה לעשות את זה, אבל איך מגיעים לזה?

יישר פנח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי-ב', כ"ד ניסן, ט' לעמר, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

מה קרה לך? איפה השכל שלך? בגלל קצת דמיון אתה רוצה לאבד הכל?! מה כבר יש לראות בסרטים? עוד פעם לכולך ועוד פעם לכולך, עוד פעם ניאוף ועוד פעם ניאוף; בשביל הדמיון הזה אתה מוכן לאבד את העולם הזה ואת העולם

הֲבֵיאָה? ! אֲשֶׁתְּךָ תַּעֲזֹב אוֹתְךָ, יִלְדִיךָ יִתְּבִישׁוּ אֶתְךָ, אֶתְּךָ תִּתְּבֹזֶה בְּפָנָי כּוֹלָם.
בְּכֻלָּל כְּשֶׁמִּתְּבַוְּנִים, מִי צוֹפֶה בְּסֶרְטִים? רַק אָדָם חָסֵר דַּעַה, כִּי מִה כָּל הַעֲנִינִן
שֶׁל סֶרְטִים? דְּמִיּוֹן וּפְנֻטְזִיּוֹת, אֲנָשִׁים מְדַכְּאִים בְּעֲלֵי מְרָה שְׁחוּרָה שְׂאִין לָהֶם מְקוֹם
בְּעוֹלָם - הֵם רְצִים לָזֶה.

לְצִפּוֹת בְּנֵאוּף זֹו עֵבִירָה גְּדוּלָה מְאֹד, אִם צוֹפִים בְּנֵאוּף נַעֲקָרִים מִהָעוֹלָם,
מֵאֲבָדִים אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְאֶת הָעוֹלָם הַבָּא, מֵאֲבָדִים אֶת הַפֶּסֶף; כְּמֵה שְׁעוֹבָדִים,
כְּמֵה שְׁחוֹשְׁבִים שְׁכָבֵר מְרוֹיָחִים כְּמֵה דוֹלָרִים - מֵאֲבָדִים אֶת הַפֶּסֶף. כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב
(מְשָׁלִי כג, ג): "וְרַעְיָה זֹנוֹת יֵאָבֵד הוֹן", מִי שְׁחוֹטֵא בְּנֵאוּף מֵאֲבָד אֶת כֶּסֶפוֹ; זֶה לֹא
מִשְׁחָק, כָּל אֵלוֹ שְׁצוֹפִים בְּנֵאוּף בְּסוּף יִגְיעוּ לְפֶת לַחֵם. כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (שֵׁם ו, כו): "כִּי
בְעַד אִשָּׁה זֹנָה, עַד כֹּכֵר לַחֵם".

גְּעוּוֹאֵלָד, תִּצְלִיל אֶת עֲצָמְךָ, אֶתְּךָ תֵּאָבֵד הַכֹּל עַל יְדֵי צְפִיָּה בְּנֵאוּף, אֶתְּךָ תֵּאָבֵד
אֶת אֲשֶׁתְּךָ. רַבְּנֵי אוּמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב', סִימָן פז): "מִחֲמַת זֶה הַפֶּגַם יוֹכֵל לְאָבֵד אֶת
זוּוֹגוֹ, וְאֶפִּילוֹ אִם יִמְצָא אֶת זוּוֹגוֹ, תִּהְיֶה לוֹ מִנְגֻדָּת וְלֹא תִהְיֶה נוֹטָה אַחֵר רְצוּנוֹ",
כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא בְּכֶגֶם הַבְּרִית הוּא מֵאֲבָד אֶת הַשִּׁידוּף שְׁלוֹ, וְאֶפִּילוֹ אַחֵר שְׁנִשׁוּי, הוּא
יֵאָבֵד אֶת הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלוֹ.

לָךְ תִּצְעַק אֶל הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ: "רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם מִה אֲנִי עוֹשֶׂה? מִה אֲנִי מְסַתְּכָל?
אִיפֹה אֲנִי בְּעוֹלָם? אֲנִי מִתְּחַבֵּא מִמֶּךָ, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְכִי אֶפְשֶׁר לְהִתְחַבֵּא מִמֶּךָ?
'אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים, וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ, וְכִי אָדָם יְכוֹל לְהִתְחַבֵּא מִהֵשֵׁם יִתְּבַרְךָ,
וְהַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ לֹא יִרְאֶה אוֹתוֹ?"

הַשֵּׁם תַּעֲזֹר לִי שְׁאוּכָל לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה בְּעוֹד מוֹעֵד, שְׁאֵתְּבִישׁ מִמֶּךָ, שְׁתִּהְיֶה לִי
אֱמוּנָה חֲזָקָה שְׁאֵתָה אִתִּי, אֶתְּךָ רוֹאֶה כָּל מִה שְׁאֲנִי עוֹשֶׂה וְכָל מִה שְׁאֲנִי מְסַתְּכָל,
וְתִמְחַל לִי עַל כָּל מִינֵי הַפְּגָמִים, קַבֵּל אֶת תִּשׁוּבָתִי".

כֶּךָ תַּעֲשֶׂה בְּכָל יוֹם, תִּשְׁיַח אֶת לְבָבְךָ אֶל הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ בְּשִׁפְהַ שְׁלָךְ, תִּבְכֶּה אֶל
הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ שְׂיִצִּיל אוֹתְךָ.

שְׁהֵשֵׁם יִתְּבַרְךָ יְקַבֵּל אֶת הַתִּשׁוּבָה שְׁלָךְ.

...

לְמָה בַּתְּלִמּוּד תּוֹרָה אֲנִי מִצְּלִיחַ, וּבְבִית לֹא ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אָגֵשׁ מִיַּד לְעֵנָה, אֲנִי מְלַמֵּד בְּרוּךְ הַשֵּׁם, וְאֶצְלִי בִּכְתָה מְאֹד נְעִים וְחִיּוּבִי, כּוֹלֵם שְׂמֵחִים, אֲנִי מִשְׁבַּח אֶת כָּל אֶחָד, אֲנִי מִחִיָּד לְכָל אֶחָד, אֲנִי מְלַמֵּד בְּחֶשֶׁק, אֲנִי מִצִּיַּת לְמָה שְׂרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א אֹמֵר לְמְלַמְדִים.

אָבֵל מֵה לְעֵשׂוֹת שְׂאֶצְלִי בְּבֵית יֵשׁ חֶשֶׁד עֵנָה וְעֶרְפֶּל, אֲנִי צוֹעֵק עַל הַיְלָדִים, אֲנִי לֹא מְפָסִיק לְתַת עֵנָשִׁים. בְּחַג הַרְבֵּצְתִי כְּמָה פְּעָמִים לְבֹן שְׁלִי, וּפְעַם אַחַת לְבַת שְׁלִי. זֶה מִתְחִיל בְּזֶה שֶׁהֵבֵן שְׁלִי לֹא מִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אָרֶץ, וְהַבַּת שְׁלִי אֹמֶרֶת בְּכָל רִגַע "לֹא" לְאִשְׁתִּי וְלִי. וּבְרִגַע שְׂאִין שְׂמִחָה בְּבֵית, אֲנִי מְקַפֵּיד עַל כָּל דְּבָר, וְנִהְיָה מִתּוֹחַ.

אִם רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א יִשְׂאֵל אוֹתִי: "לְמָה זֶה בְּאִמְתָּ כֶּד?" אֲנִי לֹא כָּל כָּד חֶכֶם כְּדִי לְהִבִּין אֶת עֵצְמִי, הָאֵם זֶה קָשׁוּר לְזֶה שְׂאִשְׁתִּי לֹא בְּדַעָה אַחַת אֶתִּי וְלֹא מְעִרִיכָה אוֹתִי, וְלִכֵּן הַמַּח שְׁלִי מְצַמֵּץ וּבְבֵית אֲנִי מֵאֲבֵד אֶת הַחִיּוּד, וַיֵּשׁ מִתַּח בְּאוֹר, בְּכֹלֵל אֲנִי מְרַגֵּשׁ שְׁבִשְׁעוּרֵי הַחֲנוּד בְּרוּר לִי יוֹתֵר מֵה לְעֵשׂוֹת, רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א מִתְאַר בְּאִיזָה מְלִים לְדַבֵּר אֶל יְלָדִים, אָבֵל בְּשְׂעוּרִים שֶׁל שְׁלוֹם בֵּית זֶה לֹא כָּל כֶּד בְּפֶרְטִיּוֹת, רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה לֹא גוֹתֵן דּוּגְמָא אִיד לְהַשְׁרוֹת אֲוִירָה חִיּוּבִית וּשְׂמִחָה בְּבֵית, מֵה לְהַגִּיד לְאִשָּׁה וְאִיד חוֹזְרִים הַבֵּיתָה, מֵה אֹמְרִים עִם חִיּוּד, יוֹתֵר בְּרוּר. אוּ שִׁיכּוֹל לְהִיּוֹת שְׂבִתְלִמּוּד תּוֹרָה זֶה כְּעֵין 'הַעֲנָה', 'כְּאִילוּ', מוֹתְחִים חִיּוּד וּמְבַרְכִים לְשְׁלוֹם אֶת כָּל אֶחָד וּמְשַׁבְּחִים וְכו', אָבֵל בְּבֵית זֶה מִיָּדִי אִמְתִּי? אִין אֶת הַעֲנָן שֶׁל לְהוֹרִיד אֶת עֵצְמִי וְלְחַיֵּד וְכו'. יְכוֹל גַּם לְהִיּוֹת גַּם שְׂאִין לִי מִשָּׁג מִמֵּה זֶה מְגִיעַ.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם שְׂרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א בְּכָל מִכְתָּב הַבִּין אֶת הַמַּצֵּב עוֹד יוֹתֵר בְּרוּר מִמֶּנִּי, אוֹלִי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א בְּבִקְשָׁה יְכוֹל לְעוֹזֵר לִי?

יִישֵׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעֵזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת אַחֲרֵי-ב', כ"ד נִיסָן, ט' לְעֶמְר, שְׁנַת ה'תשפ"ד

לְכַבֹּד ... גְּרוּ יְאִיר

קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲנוּד הַפְּנִים וְהַפְּנוֹת הוּא לֹא דְבָר קַל, זֶה מְהַעֲבֹדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת, צְרִיכִים עֲצָפִי

ברזל כְּדִי לְהַצְלִיחַ לְהַשְׁאֵר רְגוּעִים וְשֹׁמְחִים, צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל זֶה, בְּפָרֵט כְּשֶׁמְגִיעַ חַג וְיוֹשְׁבִים שָׁבוּעַ שָׁלֵם בְּבֵית עִם הַיְלָדִים, עוֹד סְעוּדָה וְעוֹד סְעוּדָה, אִז צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁישְׂאָרוֹ בְּשִׂמְחָה וְשִׂידְעוֹ אִיף לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים, מְתִי לְהַגִּיד, כְּמָה לְהַגִּיד וְאִיף לְהַגִּיד.

דְּבַר רֵאשׁוֹן אֵל תִּשְׁתַּמֵּשׁ יוֹתֵר עִם הַיְדִים, אִין דְּבַר כְּזֶה לְתַת מְכוֹת לַיְלָדִים, רַבְּנוּ הִזָּה תְּקִיף מְאֹד בְּזֶה, שְׁלֵא יִכּוּ אֶת הַיְלָדִים. רַבְּנוּ אָמַר: "מָה שֶׁפָּעְלוּ בְּרַע הָיוּ יְכוּלִים לְפַעַל טוֹב יוֹתֵר וְקָל יוֹתֵר בְּטוֹבוֹת", נִגְמַר עִם לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בַּיְדִים, תִּשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַיְדִים רַק כְּדִי לְלַטֵּף וְלְתַת צְבִיטָה בְּלִחֵי, נִגְמַר עִם הַמְכוֹת.

שְׁנֵית אֵל תִּשְׁפִּיל אֶת עֲצָמָךְ, אֲפִילוֹ כְּשֶׁאֲשַׁתְּךָ לֹא בְּדַעָה אַחַת אֶתְךָ, יֵשׁ לָהּ אֶת הַמְהַלֵּךְ שְׁלֵה וְכוּ', שְׁזֶה לֹא יִפִּיל אוֹתְךָ; וְכִי תִשְׁאַל אִיף עוֹשִׂים אֶת זֶה? אִיף אֲפָשֶׁר לְהִיּוֹת בְּגִדְלוֹת הַמּוֹחִין כְּשִׁחִיִּים עִם אִשָּׁה שְׁמוֹזְלֹלֶת? הַתְּשׁוּבָה הִיא, רַבְּנוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב', סִימָן פב), כְּשֶׁמִּתְבַּטְּלִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לֹא רוֹצִים כְּלוּם, רוֹצִים לַעֲשׂוֹת רַק אֶת רְצוֹן הַשֵּׁם, אוֹהֲבִים אֶת הָאִשָּׁה כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ צָוָה, לֹא כִּי הוֹלְכִים לְקַבֵּל מִמֶּנָּה מְשֵׁהוּ בְּחִזְרָה, וְלֹא בְּגִלְל שֶׁהִיא תִתְיַחַס אֵלַי יָפֵה וְתִדְבַר אֵלַי יָפֵה, אֲלֵא בְּגִלְל שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי אֶת הָאִשָּׁה הַזֹּאת וְאֶתָּה יֵשׁ לִי יְלָדִים, אִז אֶהֱבֶה אוֹתָהּ - וְאִז - אוֹמֵר רַבְּנוּ - הָאִשָּׁה מִתְבַּטְּלַת אֶל הַבַּעַל וְאֲפָשֶׁר לְחִיּוֹת חַיִּים טוֹבִים.

אֵל תִּשְׁפִּיל אֶת עֲצָמָךְ, אֵל תִּצְפֶּה לְשׁוּם דְּבַר מֵאֲשַׁתְּךָ, וְאִם הַיְלָדִים שְׁלָךְ לֹא מְצִיִּתִים, תִּגִּיד לָהֶם בְּאַהֲבָה: "הַשֵּׁם אוֹמֵר שֶׁצָּרִיכִים לְצִיַּת לְאָבָא וְאִמָּא, וְכִשְׁמְצִיִּתִים לְאָבָא וְאִמָּא מְקַבְּלִים שְׂכָר גְּדוֹל", אֶת הַמְלִים הָאֵלוֹ תִגִּיד לָהֶם בְּאַהֲבָה, (בְּפָנִים תְּקִיפוֹת אֲכָל בְּאַהֲבָה).

וְעַל כּוּלָם לָךְ בְּכָל בְּקָר וְתִבְכָּה אֶת לִבְךָ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, תִּבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה וְתִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ שִׁיקְרָב אוֹתְךָ, תִּבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ שִׁיִּתֵּן לָךְ אַהֲבָה, שִׁירָאָה לָךְ שֶׁהוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ, תִּסְפֹּר לוֹ כְּמָה אֶתָּה מְשַׁפֵּל בְּתוֹכְךָ, תִּסְפֹּר לוֹ שֶׁאֶתָּה מְרַגֵּישׁ כְּמוֹ סְמֵרְטוּט וְכוּ' וְכוּ', תִּבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ שֶׁתִּהְיֶה לָךְ הַרְגֵּשָׁה טוֹבָה, שִׁיתִּהְיֶה לָךְ אֲמוּנָה חִזְקָה וְתִזְכֹּר שֶׁעוֹד מְעַט כְּכֹר הוֹלְכִים הַבֵּיִתָּה וְלֹא לּוֹקְחִים אֶתְּנוּ שׁוּם דְּבַר, לּוֹקְחִים רַק מְצוּוֹת וּמְעַשִּׂים טוֹבִים וְהַדּוֹרוֹת שֶׁמִּשְׁאִירִים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

למה אני לא מתבייש מהשם יתברך?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

מה אעשה שאני לא מתבייש מהשם יתברך? אני מדבר אליו, חושב עליו, אבל אני לא מתבייש ממנו.

אני מרגיש שהוא רואה אותי, הוא מבין אותי, הוא בוחן כליות ולב, איך שיך שאתבייש ממנו?

אני רואה שהצדיקים פן התביישו מהשם יתברך, אבל אני לא מבין איך זה עובד, הרי השם יתברך נמצא בכל מקום ומה שיך להתבייש?

אצל מלך שהולכים לבקר אותו פעם אחת, עומדים לפניו בכבוד, אבל נתאר לעצמנו מלך שהולך עם האדם עשרים וארבע שעות ביום, הוא נמצא עם האדם בכל המקומות הנסתרים, מלך שיודע מה האדם חושב ומה האדם רוצה, מה שיך להתבייש ממנו?

ישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחר-ב', כ"ד ניסן, ט' לעמר, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

רבינו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן לח): "כשמדבר בינו לבין קונו דברי אמת שכלבו בהתעוררות בתשובה, ורואה פחיתותיו, וגדלת הבורא, פי עד עכשו השליך חטאתיו אחר כתפיו ולא עינ בָּהֶם, ועכשו פשידע אותם, אזי נכנס בו בוש גדולה על גדל פשעיו, כנגד רב ושלטי עקרא ושרשא דכל עלמין", כשאדם מתבודד, הוא חוזר בתשובה, הוא מבקש סליחה מהשם יתברך, הוא מתחיל לראות כמה הוא ירוד, וכמה גדול השם יתברך, פי עד עכשו הוא לא חשב שהוא

עוֹשֶׂה מַשְׁהוּ לֹא טוֹב, אֲבָל עֲכָשׁוּ כְּשֶׁהוּא חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, הוּא מְקַבֵּל בּוֹשָׁה גְדוּלָה עַל כָּל הַעֲבִירוֹת שֶׁהוּא עָשָׂה נֶגֶד הַבּוֹרָא הַגְּדוֹל.

אֲבָל אוֹמֵר רַבְּנֵנוּ: "וְהַבּוֹשָׁה הַזֹּאת עֲדִינן אֵינְנָה בְּפִעֵל, הִינוּ שֶׁהַבּוֹשָׁה הוּא בְּפִנְיָמִיּוֹת וְאֵין מִתְגַּלֶּה עַל פְּנֵינוּ", זוֹ עֲדִינן לֹא הַבּוֹשָׁה הַנְּכֹנֶה, לֹא רוֹאִים אֶת זֶה וְלֹא מְרַגְּשִׁים אֶת זֶה עַל הַפְּנִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "כִּסְתָה כְּלָמָה פְּנֵי", זֶה מְסַתֵּר, "כִּי זֹאת הַבּוֹשָׁה הִיא קֹדֶם הַתְּשׁוּבָה", כִּי אֲפִילוֹ כְּשֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יְכוּל לִהְיוֹת שְׂאֵדָם מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, צְרִיכִים לְדַבֵּר הַרְבֵּה הַרְבֵּה אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַד שְׂזוֹכִים לְהַרְגִישׁ אֶת הַבּוֹשָׁה עַל הַפְּנִים, כְּפִי שֶׁרַבְּנֵנוּ שָׁאֵל פְּעַם אֶת רַבִּי נִתָּן: "אֵתָּה מְסַמֵּיק לְפַעְמִים מְאֹד מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ?" רַבְּנֵנוּ שָׁאֵל אִם הוּא כֹּכָר אוֹחִז שֵׁם אַחֲרֵי שֶׁהוּא דַּבֵּר הַרְבֵּה הַרְבֵּה אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַד שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֶת הַבּוֹשָׁה עַל פְּנֵינוּ.

"וְזֶה יְדוּעַ, אֵין דּוּמָה בֵּין כְּפָר לְכֹן כְּרָךְ, כָּל מֵה שֶׁמְקַרֵּב בְּיוֹתֵר אֶל הַמְּלֶךְ, בְּשִׁתּוֹ גְּדוֹל, וְכָל מֵה שֶׁיּוֹדֵעַ בְּיוֹתֵר בְּכַבּוּד הַמְּלֶךְ, הוּא בּוֹשׁ יוֹתֵר מִהַמְּלֶךְ, אֲבָל אַחֵר כֶּף כְּשֶׁעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה וּמְסִיר מִמֶּנּוּ הַטְּפָשׁוֹת וְנִתְנוּסָף בּוֹ שְׂכָלוֹ, אֲזִי הוּא מִתְבַּיֵּשׁ בְּיוֹתֵר, וְנִתְגַּלֶּה הַבּוֹשָׁה עַל פְּנֵינוּ", אֲבָל אִם מְדַבְּרִים הַרְבֵּה אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲזוֹ זוֹכִים - שֶׁמִּתְבַּיֵּשִׁים מְאֹד, מַגִּיעִים לְדַרְגָּה, שֶׁמְרַגְּשִׁים כָּל כֶּף אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִמֶּשׁ כְּמוֹ שֶׁהִיוּ מִתְבַּזִּים מִבְּשׂוֹר וְדָם.

כְּדַאי שֶׁתִּלְמַד אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְרְאוֹת מֵה שֶׁרַבְּנֵנוּ מְדַבֵּר שֵׁם עַל תְּפִלִּין, עַל דְּבִקּוֹת בִּשְׁם, לְהִתְבַּיֵּשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאַחֵר כֶּף תֹּאמַר אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁל רַבִּי נִתָּן, שֶׁהוּא בּוֹכָה בְּתְפִלָּה: "וְזוֹפְנֵי מִהֲרָה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, עַד שֶׁאֲזַכֶּה שֶׁתְּתַגַּלֶּה הַבּוֹשָׁה דְקִדְשָׁה בְּפִעֵל עַל פְּנֵי וְאֲזַכֶּה לְהִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵיךָ בְּאַמֶּת בְּבוֹשָׁה גְדוּלָה בְּתַכְלִית הַבּוֹשָׁה, כְּאֲשֶׁר רְאוּי לִי לְהִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵיךְ".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מה עושים שהילדים צופים בסרטים אצל השכנים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

קודם כל יישר פה גדול על השיעורים, הגליונות והקונטרסים.

בבית שלי ברוך השם לא צופים בשום סרטים וכדומה, אבל לאחרונה נודע לי שהילדים

שלי צופים בסרטים אצל השכנים, ועד עכשיו הם לא ספרו שום דבר בענין.

השאלה שלי היא האם להתחיל להראות להם בבית דברים כשרים, שבה אני יכול לשלוט

מה הם רואים ומה לא, כי אצל השכנים אני לא יכול לדעת מה הם רואים, או שלא להתחסם

לכל הענין?

יישר פה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ב' פְּרֻשַׁת קְדוּשִׁים, כ"ט ניסן, י"ד לעומר, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

תחנך את הילדים שלך לא לצפות בשום סרטים ושום קליפים, אפילו אלו

המכנים כשרים, ואם הילדים מספרים שהם צופים בסרטים אצל השכנים - תגיד

להם לא ללכת לשכנים האלו; תזהר שהם ילכו רק לשכנים שהבית מתנהל ביראת

שמים.

כל כך נוראה הספנה של לצפות בסרטים, צריכים לשמור מאוד את הילדים

מזה, צריכים לדבר עם הילדים שיתרחקו מזה ולא יגעו בזה.

תבקש מהשם יתברך על כל ילד בנפרד שהם יגדלו יהודים כשרים. מוהרא"ש

זכרונו לברכה מספר, היה אצל אחד מאנשי שלומינו, שהיו לו ילדים יראי השם

גדולים, כולם היו יהודים יראי השם ובעלי מדות טובות וכו'; שאלו אותו: "איך

זכיתם לזה?" והוא אמר: "מה אתם חושבים, קטפתי אותם מהעץ? בכל לילה

ככיתי אל השם יתברך, מלאתי את הכפה שלי בדמעות ושטפתי את הפנים שלי

בדמעות האלו".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

האם אני באמת לא שוה כלום?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני בחור שלומד בישיבה, יש לי בעיה שאני תמיד מרגיש שאני לא שוה בישיבה, מה אני יכול לעשות?

יירש פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ב' פְּרִשְׁת קְדוּשִׁים, כ"ט ניסן, י"ד לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד
לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

הבחור בישיבה, האברך בכלל, המלמד בתלמוד תורה, והעובד בעבודה - כולם מרגישים מה שאתה מרגיש; מרגישים בתוכם שבורים ורצוצים, מרגישים שלא שווים כלום, מרגישים מיתרים פעולם, מרגישים חסרי תועלת.

אליך, ואל כל אלו, מגיע רבנו ז"ל ואומר: "השם אוהב אותך, אתה פן שוה, אתה חשוב"; אבל אתה מרגיש שאתה לא שוה כלום? ככה זה הולך, כך היה עם כל הצדיקים, הם הרגישו שהם לא שווים, ובעקשנות גדולה לא לעזוב את עבודת השם, את התלמוד ואת התפילה - הם הגיעו לאן שהם הגיעו, ואם תהיה חזק להמשיך לעבוד את השם - אתה גם תזכה להגיע לדרגים גיפים.

"תתאחז ותחזיק מעמד"; את המלים האלו אמר רבינו לרבי נתן כשהוא התגלה אליו בתלום. רבי נתן חולם שהוא עומד על סלם גדול, הוא מתחיל לטפס והוא נופל, הוא מטפס עוד פעם ונופל עוד פעם, וכך היה בכל פעם, וכך פעם שהוא עלה יותר גבוה הוא נפל יותר חזק, עד שהוא כבר עלה את כל המדרגות עד למעלה, ואז הוא נפל וכבר לא יכל לקום יותר, פתאום הוא רואה

אדם שאומר לו את המלים האלו: "תתאחז ותחזיק מעמד, תתחזק בכל כוחותיך".

לאחר מכן כשהוא הגיע אל רבנו הוא מיד הבין שהאדם שהוא ראה בהלום שאומר לו: "תתאחז ותחזיק מעמד" - הוא לא אחר מאשר רבנו ז"ל.

אחי יקירי, תשמח בזה שאתה יהודי, כששמחים עם 'שלא עשני גוי' - מהשמחה הזו אי אפשר לפול, רבנו ז"ל ספר (סוף ספורי מעשיות): "מעשה היה בצדיק אחד, שנפל עליו עצבות, והעצבות כשמתגברת על הצדיק, היא קשה מאד עליו, כי עליו מתחזקת ביותר, ורצה לשמח עצמו, ולהרים עצמו, ולא היה אפשר לו בשום דבר, כי בכל דבר שרצה לשמח עצמו - מצא לו הפעל דבר בתוכו עצבות. והתחיל לשמח עצמו בשמחת 'שלא עשני גוי', הוא שמח בזה שהוא לא גוי; זו הרי שמחה גדולה, אפילו שיהודי יהיה הכי ירוד, הכי נפול - הוא עדיין לא גוי! אפילו היהודי הכי נפול, הפחות שבפחותים, הקטן שבקטנים - הוא עדיין פי אלף פעמים יותר שוה ויותר קדוש מהגוי.

זה דבר שמשמח, בדברים אחרים היצר הרע יכול לשבר; היצר הרע יכול למצוא בכל דבר חסרונות, אבל עם השמחה של 'שלא עשני גוי' - זה מגיע מהשם יתברך, 'השם יתברך רחם עלי ולא עשה אותי גוי'; בזה היצר הרע לא יכול לשבר. רבנו מסיים את הספור, שהצדיק הנ"ל התחיל להחיות את נפשו בזה, הוא נעשה יותר ויותר שמח, עד שהוא הגיע לשמחה שהיתה למשה רבנו כשהוא עלה לשמים לקבל את הלוחות, עיין שם כל הספור באריכות.

אשרי מי שמצית בתמימות ופשיטות, הוא מחיה ומשמח את עצמו שהוא יהודי ולא גוי, כך הוא תמיד יהיה רק בשמחה. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

האם לנסע עם אשתי לחפשה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אשתי מאד רוצה לנסע אתי לחפשה, אבל אני מבין שראש הישיבה שליט"א אוהב שלא ילכו לחפשה; אבל מה לעשות שאשתי אומרת שאין לה כבר פח לעבודות הבית והיא חייבת לנסע למנוחה?

יירש פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ב' פְּרִשְׁת קְדוּשִׁים, כ"ט ניסן, י"ד לעומר, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

למה אתה אומר שבהיכל הקודש לא נוסעים לחפשה? מי למד אותך כך? אם אשתך רוצה לנסע לחפשה, היא אומרת שהיא זקוקה לזה, אין לה פח - אתה צריך לקחת אותה למנוחה.

אשרי מי שמכבד את האשה ונזהר שיהיה לה פח פיזית ונפשית. תראה את דברי רבי חיים ויטאל שפותרב (שער המצוות, פרשת עקב): "ראיתי למורי ז"ל שלא היה חושש בעצמו להתכבד במלבושים נאים יותר מדאי, גם במאכלו היה אוכל דבר מועט מאד, אבל במלבושי אשתו היה זהיר מאד לכבדה ולהלבישה, והיה מפיק כל רצונה, אף אם לא הייתה ידו משגת כל כך", עיין שם. השם יעזור שתצליח בכל העניינים.

...

מה אני לעשות עם בחור עם טבעים מאד קשים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

קודם כל אני רוצה להודות על כל השיעורים והחזוק.

אני מנהל בישיבה, ויש לי בחור עם טבעים מאד קשים, הוא נרקסיסט, כלומר הוא רואה רק את עצמו, הוא תמיד חושב רק מה שטוב בשבילו, באפן מאד לא בריא, הכל חייב להיות כמו שהוא תאר לעצמו; הכסא, השלחן, המטה, כל מה שהוא צריך וכל אחד חייב להתכופף בפניו. וכמובן שהבחורים לא רוצים לקבל את זה, הם עושים דוקא מה שהם רוצים, כדי להראות לו שהוא לא בעל הבית.

למעשה היתה לי אתו שיחה ארוכה, אמרתי לו בשפה רכה ובאהבה שאם הוא ימשיך כך הוא לא יוכל להתחתן, כי אשתו לא תסבל אותו, או שהיא תהיה סמרטוט תחתיו או שהיא תתגרש רחמנא לצלן. יעצתי לו שיעשה בכל יום דבר אחד שהוא דוקא נגד רצונו, לדגמא אם הוא רוצה כסא מסים שדוקא יותר, ואני רוצה לשמוע כל יום ממנו שהוא עשה כך. הוא לא ענה לי, כמו הטבע הקשה שלו שהוא לא מראה אם הוא קבל את זה או לא. אמרתי לו גם שיבקש מהשם יתברך שהמדות שלו ישתפרו.

ברצוני לדעת אם עשיתי נכון, ומה אכן העצה לזה, כואב לי הלב עליו, כי עכשו הוא עדיין צעיר ועוד אפשר להציל אותו, אבל אם הוא יגדל כך עם המידות הקשות שלו הוא ישאר בעל מום לכל החיים.

יישר פח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פְּרִשְׁת קְדוּשִׁים, כ"ט ניסן, י"ד לעמר, שנת ה'תשפ"ד
לקבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אשריך ואשרי חלקך שאתה זוכה להיות מנהל לבחורים, אתה מלמד אותם מדות טובות. מוהרא"ש אומר, שהדבר הכי חשוב זה מדות טובות, וכמה שעובדים על זה בגיל יותר צעיר קל יותר לזכך את זה. כפי שרובנו ז"ל אומר (ספר המדות אות תשובה, סימן עג): "העבדות שאדם עובד את השם בבחורותו כל יום, ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו".

תדבר הרבה עם התלמידים שלך על מדות טובות, על לפרגן לשני ולאהב את השני; זה מהדברים הכי חשובים שמנהל ושאר אנשי הצוות בישיבה צריכים לדבר עם התלמידים, ואם רואים אצל אחד התלמידים טבע קשה צריכים לעזור לו

לְעִבּוֹד עַל זֶה, עַל יְדֵי שְׂמֵדְבָרִים הַרְבֵּה עַל אֲמוּנָה, וְהַרְבֵּה עַל וְתַרְנוֹת וְכוּ' וְכוּ'.
 בְּעֶקֶר תְּדַבֵּר אֶל הַתְּלַמִּידִים עַל תְּפִילָּה וְהַתְּבוּדוֹת; תַּכְנִיט בָּהֶם הַתְּבוּדוֹת,
 שֶׁהֵם יִקְבְּעוּ לְעֲצָמָם זְמַן בְּיוֹם שֶׁהֵם הוֹלְכִים בְּאִפְסָן קְבוּעַ לְשׁוֹחַח עִם הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ.
 תִּלְמַד אוֹתָם אֵיךְ לַעֲשׂוֹת אֵת זֶה, לוֹקְחִים טֹבֵעַ קָשָׁה וּמְבַקְשִׁים עַל זֶה בְּכָל יוֹם.
 לְאֶחָד יֵשׁ אֵת הַמְּדָה הַקָּשָׁה שֶׁל אֲנִיכִיּוֹת, לְשֵׁנֵי יֵשׁ עֲצָלוּת, לְאֶחָד יֵשׁ כַּעֲס, לְאֶחָד
 יֵשׁ קִנְיָאָה, וּלְאֶחָד יֵשׁ אֵת כָּל הַמִּידוֹת הַרְעוֹת בְּיַחַד; צְרִיכִים לְקַחַת בְּכָל יוֹם כַּמָּה
 דְּקוֹת וְלַצֶּעֶק אֵת זֶה לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, לְהַגִּיד בְּשִׁפְּהָ הָאִישִׁית: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מַה
 אֲנִי עוֹשֶׂה עִם הַטְּבָעִים הַקְּשִׁים שְׁלִי, אֲנִי כָּל כֵּן אֲנוּכִי, אֲנִי חוֹשֵׁב רַק עַל עֲצָמִי, אֲנִי
 כָּל כֵּן כּוֹעֵס, אֲנִי כָּל כֵּן מְקַנָּא בְּאַחֵרִים וְכוּ' וְכוּ'", עַד שְׁזוֹכִים, וּמְתַעַדְנִים.
 חִזּוֹק וְאֲמִץ בְּעִבּוֹדְתָךְ הַקְּדוּשָׁה וְאֵל תַּעֲזוֹב אֵת הָעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.
 הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לְמָה הַגְּמָרָא לֹא נִכְנָסַת לִי לְרֵאשׁ?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי יוֹדֵעַ לְלַמּוֹד גְּמָרָא בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֲבָל הַגְּמָרָא לֹא נִכְנָסַת לִי לְרֵאשׁ, מַה אֲנִי יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת?

יִישַׁר פִּי:

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ג' פְּרֻשַׁת קְדוּשִׁים, כ"ט נִיסָן, י"ד לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יְאִיר

קַבְּלֵתִי אֵת מִכְתְּבָךְ.

בְּבִקְרָה בְּכַרְכַּת הַתּוֹרָה, בְּמַלְיָם "וְהַעֲרַב נָא ה' אֱלֹהֵינוּ" - תְּבַקֵּשׁ בְּדַמְעוֹת מֵהַשֵּׁם
 יִתְבַּרְךָ, וּבְבִרְכָּה שֶׁל אֶהְבֵּת עוֹלָם, בְּמַלְיָם: "אֲבִינוּ אָב הַרְחֵמֵן" - תֵּאמַר אֵת הַמַּלְיָם
 בְּכוּנָה גְּדוּלָּה, "וְתַן בְּלִבְנוּ בִּינָה לְהַבִּין וְלְהַשְׁפִּיל"; מִתָּר לָךְ לְבָכוֹת בְּמַלְיָם הָאֵלוּ
 וּמִתָּר לָךְ לְפָרֵשׁ אֵת הַמַּלְיָם בְּשִׁפְּהָ שְׁלִיךְ, תְּבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ: "וְהָאֵר עֵינֵינוּ

בתורתך, רבוננו של עולם תאיר את עיני בתורה, אני רוצה להבין את הלמוד, אני רוצה לזכות לכתרה של תורה, רק כך יפתח לי הראש ואתה תבין את הלמוד. כך גם תלך להתבודדות, תחפש מקום שקט שאין שם אף אחד, ותשיח את לבך אל השם יתברך בשפת אם, תגיד לו כמה אתה רוצה להבין את הלמוד, עד שתזכה להבין את הלמוד. רבנו ספר (שכחי ת"ן, סימן ח) שיהיה לו קשה מאוד ללמוד בצעירותו, "כי בתחלה היה לומד משניות ולא היה מבין למודו, והיה בוכה הרבה לפני השם יתברך שיאיר עיניו, והיה בוכה ובוכה כל כך עד שזכה שיוכל ללמוד משניות. וכן אחר כך למד שאר ספרים ולא היה מבין גם כן, והיה בוכה ובוכה גם כן הרבה מאוד עד שזכה להביןם, וכן בלמוד זוהר וכתבי האר"י זכרוננו לברכה, היה בוכה גם כן הרבה עד שזכה להבין", עיין שם. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

איש אמונות

להשאיר מקשרים אל חג הפסח

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחר-י-ב', כ"ג ניסן, אסרו חג, ח' לעומר, ה'תשפ"ד
לקבוד ... גרו יאיר

חסדי השם יתברך זכינו לחג כה קדוש, אכלנו את המצה הקדושה וקימנו את כל המצוות של החג, עכשו אנחנו צריכים לקשר את עצמנו אל החג, שזה ישאר אתנו לנצח; איך קושרים את עצמנו אל חג הפסח? על ידי לימוד התורה.

לכן מאד אבקש ממשך שתתחזק מאד עם השיעורים שלך בתורה הקדושה. דבר ראשון תלמד חומש רש"י, מוהרא"ש אומר בשם הצדיק רבי יששכר דב' מבעלזא זכותו יגן עלינו: "ביום שאדם לומד חומש עם רש"י, מבטח לו שלא יחטא באותו יום"; כש'לומדים חומש רש"י דבוקים אל השם יתברך.

עוד ספר מוהרא"ש מהצדיק בעל הקדשת יום טוב זכותו יגן עלינו, הוא שלח את שני בניו הצדיק הקדוש בעל העצי חיים והרבי הקדוש מסאטמער זכותם יגן עלינו בעודם קטנים מאד, שילכו להתברך אצל הצדיק הקדוש רבי מרדכי מנדבורנא זכותו יגן עלינו. רבי מרדכי ברך אותם ואמר להם את המלים האלו: "ילדים, תלמדו הרבה חומש רש"י, כי הפרתי הרבה גאונים שלא ידעו איפה גר הקדוש ברוך הוא כי הם לא למדו חומש רש"י".

כמו כן תתחדש ללמוד בכל יום משנה וגמרא, שני הלמודים האלו מטהרים חזק מאד את הנשמה ושורפים את כל הקליפות. אל תסתכל על זה שאתה לא מבין את הלמוד; תאמר את המלים אפילו בלי הבנה, אפילו בלי טעם. תכמינו הקדושים

אומרים (שיר השירים רבה ב, טו): "אמר רבי אחא, עם הארץ שקורא לאהבה איבה, כגון ואהבת ואיבת, אמר הקדוש ברוך הוא ודלוגו עלי אהבה", אני אוהב את השגיאות שלו, כי אצל הקדוש ברוך הוא אהוב מאד מי שלומד תורה - אפילו שהוא לא מבין מה שהוא לומד ואפילו שהוא אומר את זה עם טעויות, הוא אומר הפוך ממה שצריכים לומר, כל כף אהוב אצל השם יתברך מי שלומד תורה, עיין שם.

אני צריך לקצר.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

בשחיים בשלום עם האשה, עובדים על המידות

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחרי-ב', כ"ג ניסן, אסרו חג, ח' לעומר, שנת ה'תשפ"ד יקירי ... גרו יאיר

תודה להשם יתברך על המתנות; על האשה היקרה שקבלת ועל הילד היקר שלך. הודאה להשם יתברך הוא שעשוע עולם הבא, כפי שרבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ב): "כי זה עקר שעשוע עולם הבא, להודות ולהלל לשמו הגדול יתברך ולהכיר אותו יתברך", תענוג של העולם הבא הוא להודות ולהלל להשם יתברך, לדעת שהכל זה הוא והוא הכל, "שעל ידי זה סמוכים וקרובים אליו יתברך, כי כל מה שיודעין ומכירין אותו יתברך ביותר, סמוכים אליו ביותר", וכמה שיותר מודים להשם יתברך קרובים אליו יותר, כי כמה שיותר יודעים שהכל זה רק השם יתברך בעצמו, כך יותר קרובים אליו.

כמו כן תשמח את אשתך, תן לה הרבה מילים טובות, ותאמין באמונה שלמה שהשם יתברך נתן לך את אשתך כי היא חלק מהנשמה שלך, ודיקא על ידה אתה תגיע לדברים יפים, לשלמות הנפש. כפי שהצדיק רבי חיים ויטאל זכותו יגן עלינו אומר (עיין ספר שערי קדושה, חלק א), אין דרך אחרת שאדם יוכל לזכך את מדותיו, רק על ידי שהוא חי בשלום עם האשה, כי השם יתברך נתן לכל אחד אשה שהכי טובה בשבילו כדי שיוכל להזדכך.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

גבאי נאמן שיטפל בקפת הצדקה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחרי-ב', כ"ג ניסן, אסרו חג, ח' לעמר, ה'תשפ"ד
לכבוד ... נרו יאיר, קרית ברסלב

ברצוני לבקש ממה אם אתה מעוניין לקחת על עצמך את קפות הצדקה של
המוסד; כבר הרבה שנים שאנחנו מתקשים להשיג גבאי נאמן שיחלק קפות לכל
הבתים, גם לבתי כנסת ולחנייות, ולאסוף את זה ולספר את זה, שזה יהיה הכנסה
למוסד.

כשייש את האדם הנכון לזה, שעומד על כך; גם שלכלם יהיה קפה, וגם
לאסוף ולספר - זה יכול להיות עזר גדול למוסד. חכמינו זכרונם לברכה אומרים
(בבא בתרא ט:): "פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול"; זה יכול לעזור שהמוסד
יוכל להמשיך הלאה, שיוכלו לשלם למלמדים ולצוות בזמן.

תודיע לי אם אתה רוצה לעזור לי בזה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

לדאג יותר מידי, יכול למנוע מלזכות לילדים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחרי-ב', כ"ג ניסן, אסרו חג, ח' לעמר, ה'תשפ"ד
לכבוד יקירי ... וזוגתו תחי'

אל תדאגו לגבי ילדים, יהיו לכם ילדים; מלדאג יותר מידי - זה בעצמו יכול
למנוע מלזכות לילדים.

תעשה מה שחכמינו הקדושים אומרים (בבא בתרא י:): "מה יעשה אדם ויהיו לו
בנים זכרים, רבי אליעזר אומר 'פזר מעותיו לעניים', ורבי יהושע אומר 'ישמח
אשתו לדבר מצוה'".

תתפללו אל השם יתברך על ילדים, וכשאתם מדליקים נרות שבת תבקשו על ילדים, כך גם כשאתם מקימים את מצות חלה, וכשמקימים את הלכות טהרת המשפחה - אזי הוא עת רצון לבקש על ילדים ולהנשע. השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

תאמר בכל יום לפחות ח"י פרקים משניות

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחרי-ב', כ"ג ניסן, אסרו חג, ח' לעמר, ה'תשפ"ד
לכבוד ... נרו יאיר

חזק ונאמן בשעורים כסדרן שלך, בעקר תהיה חזק בלמוד משניות, תאמר בכל יום לפחות ח"י פרקים משניות; אתה לא יכול לתאר לעצמך את הסגולות הגדולות שטמונות במשניות, זה מוציא את האדם מכל הקליפות ומכל הטמאות. מוהרא"ש אומר, שהוא קבל מאנשי שלומינו, שמה שרבנו אומר בשיחות ה"ר"ן (סימן ט) שמי שילמד בכל יום כך וכך, אפילו שהוא שקוע בטמאה, הוא חוטא - הוא יהפוך ליהודי כשר, אומר מוהרא"ש, שהכונה על ח"י פרקים משניות, על זה אומר רבנו: "שאפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן, אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ניום כך וכך, יהיה איה שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, פי כח התורה גדול מאד".

אני רוצה להיות בקשר אתך.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אל תדבר מילה אחת בשעת התפילה, ותראה ישועות

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחרי-ב', כ"ג ניסן, אסרו חג, ח' לעומר, ה'תשפ"ד
לקבוד ... נרו יאיר, קרית ברסלב

שאלת אותי בחג איזה קבלה טובה אתה יכול לקבל על עצמך שיהיה לך
לזכות לפרנסה ברוח, להחליץ מהחובות ושתוכל לחיות בהרחבה.
תקבל על עצמך לא לדבר בתפלה; מתחלת התפילה עד סוף התפילה אל
תדבר אף מילה עם אף אחד, רק תדבר אל השם יתברך; אתה תראה שהשם יתברך
יתן לך ישועות ואת כל משאלותיך.

בהתחלה יהיה לך קשה, הן מעצמך שאתה רגיל לדבר, והן שיבואו אליך
חברים שהיו רגילים לשוחח איתך, אבל אם אתה תהיה חזק, אתה לא תפתח את
שפתך, וכשמישוהו מדבר אליך תצביע על הפה שלך שאתה לא מדבר - אזי במשך
הזמן זה יהיה לך יותר ויותר קל.

אם יש לך זמן פנוי בתפלה - תשוחח רק עם השם יתברך, תודה ותשבח אותו,
ותבקש על ההמשך.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

את העולם הזה אין לי, העולם הבא לא מגיע לי

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחרי-ב', כ"ג ניסן, אסרו חג, ח' לעומר, שנת תשפ"ד
לקבוד ... נרו יאיר, קרית ברסלב

העקר שאליו אדם צריך לשאף - הוא לרצות לעשות רק את רצון השם, שלא
יהיה לו שום רצון אחר; זו הדרגה של צדיקים גדולים שדבוקים בהשם יתברך,
וגם אנחנו - שאנו עוד רחוקים מהשם יתברך, אבל עם העצות של רבנו - נגיע
לזה.

מהרא"ש היה אומר: "את העולם הזה אין לי, עולם הבא לא מגיע לי וגהינום
אני לא צריך, אז לא נשאר לי כלום, רק את הקדוש ברוך הוא..." או המלים

הַמְתוּקוֹת, הַדְּבָקוֹת שְׁמוֹהֶרָא"ש מְבִיא אוֹתָנוּ אֵלֶיהָ, שְׁלֹא נִרְצָה כְּלוּם, שְׁרָק
נִתְגַעְגַע אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

לֶךְ לְטִיל בְּשֶׁדָה שְׁלֶךְ סְכִיב הַבַּיִת שְׁלֶךְ וְתִשִּׁיר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ: "אָבָא אֲנִי
צָרִיךְ רַק אוֹתְךָ, אָבָא אֲנִי מִתְגַעְגַע אֵלֶיךָ, אָבָא אֲנִי רוֹצֵה לְהַכְלִיל בְּךָ".
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

אם בואב לך היד, אַתָּה תַּחֲתֶיךָ אַתְּ זֶה ?

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֶשֶׁת אַחֲרֵי-ב', כ"ג נִיסָן, אֶסְרוּ חַג, ח' לְעֹמֶר, ה'תשפ"ד
לְכָבוֹד ... נְרוּ נְאִיר

הֵייתִי בְּחַג הַפֶּסַח בְּקִרְיַת בְּרֶסֶלֶב לִיבְעֶרְטִי, כָּל כֶּף נִהְיִיתִי לְהִיּוֹת עִם אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמִינוּ, הִיָּה נִפְלֵא בְּיוֹתֵר; הַשְׁמַחָה, הַתְּמִימוֹת, הָאֲהָבָה, שֵׁשׁ בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִינוּ
- אַתְּ זֶה לֹא רוֹאִים בְּמָקוֹם אַחֵר.

בְּרָצוֹנִי לְשִׂאוֹל אוֹתְךָ, מֵה אַתָּה עוֹשֶׂה כְּשֵׁשׁ לְךָ כְּאֲבִים מֵהֵיךְ אוֹ מֵהֶרְגֵל שְׁלֶךְ
- תִּלְךָ לְכָרוֹת אֶת הֵיךְ אוֹ הֶרְגֵל? אִם יֵשׁ לְךָ כְּאֲבִים מֵהֶאֱזֵן שְׁלֶךְ - אַתָּה תַּחֲשׁוּב
אֶפִּילוֹ מִחֲשָׁבָה כְּזֹאת לְחַתֵּן אֶת הֶאֱזֵן שְׁלֶךְ? אִף אֶחָד לֹא יַעֲשֶׂה דְבָר כְּזֶה, אִף אֶחָד
לֹא יַחֲשֹׁב עַל דְּבָר כְּזֶה לְכָרוֹת אֶת הָאָבִיר שְׁכוֹאֵב, יַחֲפֹשׂוּ אֶת כָּל הַדְּרָכִים אֵיךְ אֶפְשָׁר
לְרַפֵּא אֶת זֶה, אִם כֶּף לְמֵה כְּשֵׁשׁ לְךָ כְּאֲבִים מֵאֲשַׁתְּךָ אַתָּה כֵּן חוֹשֵׁב עַל לְחַתֵּן
וְלְהַתְגַּרֵּשׁ? מוֹהֶרָא"ש אוֹמֵר, הֵרִי כְּתוּב בַּתּוֹרָה (בְּרֵאשִׁית ב, כג): "עֲצֵם מֵעֲצָמֵי וּבָשָׂר
מִבְּשָׂרֵי", הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מֵהַבְּעַל; צָרִיכִים לְסָבּוֹל וְלְהַתְאָזֵר בְּסִבְלָנוֹת, לֹא לְחַשֵּׁב
עַל לְחַתֵּן.

זְכוֹר מֵה שְׁמוֹהֶרָא"ש שֶׁנֶּן אַתָּנוּ יוֹמָם וְלַיְלָה: "מִי שְׁלֹא רוֹצֵה לְסָבּוֹל קֶצֶת -
סוֹבֵל הֶרְבֵּה"; הַמְּלִים הָאֵלוֹ הֵן עֲמוֹק עֲמוֹק.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

בעקר לך להפצה לבני הנעורים, בחורים ואברכים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחרי-ב', כ"ג ניסן, אסרו חג, ח' לעמר, ה'תשפ"ד
לכבוד ... נרו זאיר

זכית שהתחנתך - אז אפה צריך לשלם במשהו להשם יתברך, הדבר הכי גדול
שאפשר לעשות למען השם יתברך - שמרחמים על ילדיו, מחזירים אותם אליו.
כפי שמוהרא"ש אומר בשם האהבת ישראל זכותו יגן עלינו, הוא נהג לומר: "מה
הסימן שהאדם אוהב את האבא? שהוא אוהב את הבנים שלו".

אז תתחזק בהפצה, ללכת כמה שיותר להפיץ את הספרים הקדושים,
הקונטרסים הקדושים - שמוהרא"ש כתב; עצות וחיזוק של ספרי רבנו ז"ל, מי
שרק לוקח את הספרים האלו ביד - הלב שלו נפתח אל השם יתברך, הוא חוזר
בתשובה ומתחיל להיות יהודי.

אל תתיחס ללצים שלועגים מהפצה, ולצים שקוראים לעצמם חסידי ברסלב
שצוחקים ולועגים מהפצה. אנחנו יודעים רק מה שרבנו אומר ומה שרבי נתן
אומר, רבנו צוה לנו לעסק בלקרב אנשים אל השם יתברך; רבי נתן כותב (ח"י
מיהר"ז, סימן תקמג): "כמה פעמים היה מדבר הרבה עמנו, והזהיר אותנו מאד לקרב
נפשות להשם יתברך, להשתדל לדבר הרבה עם בני אדם, כדי לעוררם ולהשיבם
לקרבם להשם יתברך, וכמה פעמים היה מבזה אותנו בבזיונות על שאנו מתעצלים
בזה, ופעם אחת קרא אותנו 'עצים יבשים' על שאין אנו מולידים נפשות שיתקרבו
להשם יתברך על דינו".

רבי נתן ממשיך וכותב: "ופעם אחת בליל מוצאי שבת עמדנו לפניו עם כמה
אנשים מהחשובים שלו, והוכיח אותנו מאד כמה שעות על ענן זה", שלא מספיק
עוסקים בהפצה.

בעקר לך להפצה לבני הנעורים, בחורים ואברכים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

לכתב על הבנין את שם התורם

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחרי-ב', כ"ג ניסן, אסרו חג, ח' לעומר, ה'תשפ"ד
לקבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

ברצוני לבקש ממך אם אתה יכול לשים שלט על בנין בית המדרש החדש
במחנה 'אילן החיים' בקרית ברסלב, עם שם התורם. למרות שלמעלה בשמים
ממילא נכתבים שמות התורמים שבונים מוסדות למוד לילדי ישראל, הזכויות
שלהם נכתבות לדורי דורות, בכל זאת אני רוצה שיהיה כתוב על כל הבנינים את
שמות התורמים, מפרסמין עושי מצנה (שאלות ותשובות הרשב"א חלק א', סימן תקפא).

כמו כן אם אתה יכול לתקן את השלט על בנין התלמוד תורה בצ'סטנאט,
הכתר לא כמו שצריך.

חזק ואמץ להתפלל מקדם, תבקש מהשם יתברך שתוכל לקום מקדם
ולהתפלל כמה שיותר מקדם - כך תזכה לאריכות ימים, יום ארוך; יהיה לך פרנסה
וכל טוב.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

חזק ואמץ ותשאר בכלל ללמוד את התורה הקדושה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי-ב', כ"ד ניסן, ט' לעומר, שנת ה'תשפ"ד
לקבוד ... נרו יאיר, קרית ברסלב

לדעתי אל תצא מהכולל, דברתי עם ראש הכולל שליט"א, ספרתי לו שאתה
רוצה לצאת מהכולל כי אתה דחוק, אתה לא מצליח לכסות את החדש, הוא אומר
לי שהוא רואה הצלחה אצלך, הוא מבקש ממני שאחזק אותך להשאר ללמוד
בכולל, אז ממש חבל שתעזב את הכולל.

אשתדל לעזור לך שתוכל לכסות את הוצאות החיים, רק חזק ואמץ ותשאר
בכולל ללמוד את התורה הקדושה.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

לקרב כל אחד, אבל בשכל

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי-ב', כ"ד ניסן, ט' לעומר, שנת ה'תשפ"ד
לקבוד ... גרו יאיר, קרית ברסלב

ברצוני לבקש ממך עוד פעם שתהיה בקשר עם אנשי שלומינו, תברך לשלום
את כל אחד ותדבר עם כולם, בעקר עם השקטים יותר שלא מדברים עם אף אחד,
אותם צריכים לברך לשלום ולקרב אותם.

ודעת לנכון שצריכים שכל איך לדבר ומה לדבר, לא לדרוך על העצבים,
לעצבן את השני, כי לא כולם יודעים איך לקרב ולחזק, צריכים לדבר על סתם
דברים, שהשני ירגיש שיש לו עם מי לדבר, ולא להתחיל להגיד: "אתה כל כך
חשוב, אתה כל כך טוב".

אני עדין זוכר היטב, כשהגעתי להיכל הקודש היו מאנשי שלומינו שרצו
לקרב אותי, אבל הם לא ידעו איך, כמעט שעזבתי את היכל הקודש בגללם, הם
לטפו אותי ואמרו כמה טוב אני וכמה חשוב אני, זה כל כך עצבן.

אני מקווה שתעזור לי בזה.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

צריכים להגיד ולהגיד עד שילדים מתחילים לשמוע

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי-ב', כ"ד ניסן, ט' לעומר, שנת ה'תשפ"ד
לקבוד ... גרו יאיר, קרית ברסלב

את הבת שלך ... תלמד לקרב את הבנות שאין להן עם מי לשחק; תלמד אותה
מדות טובות, מדות יהודיות, לרחם על בנות שאף אחת לא רוצה לשחק אתן.

מלהגיד פעם אחת לא יכולים לצפות לכלום, צריכים להגיד ולהגיד עד
שילדים מתחילים לשמוע, עד שהילדים מבינים מה חשוב ומה נחוצ.

יש בת בפתה של לה שכותבת לי שאין לה חברות, אין לה עם מי לשחק, תלמד את הבת שלך שתהיה החברה של הבנות שאין להן עם מי לשחק. בסעודות שבת תדבר אל הילדים על מה שפתוב בזוהר (בהעלותך, קנב.), שטפשו מסתכל על הבגדים, חכם מסתכל מה יש מתחת לבגדים; מתחת לבגד יש נשמה יהודיה שמגיעה מהשם יתברך, מכסא הכבוד; על זה צריכים להסתכל, לא איזה בגדים לובשים, יקרים או זולים. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

להתקדם הלאה בהדפסת אשר בנחל באידיש

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי-ב', כ"ד ניסן, ט' לעומר, שנת ה'תשפ"ד יקירי ... גרו יאיר, קרית ברסלב

איפה אוחז הנדר שלי שהבטחתי למוהרא"ש, שאפיין את המכתבים באידיש של אשר בנחל? אני כבר ממתין כל כך הרבה זמן שמשוהו יזוז; אולי אתה יכול לעזור לי שאוכל לסיים להדפיס את כל הסט של אשר בנחל באידיש. אתה לא יכול לתאר לעצמך את המעלה של לעסק בהפצת ספרי רבנו, מי שעוזר להפיץ את הספרים יש לו חלק בגאולה; החיזוק, העצות של רבינו - אלו ההכנות האחרונות לפני ביאת משיח. תודיע לי מה התכנית, מתי חלק ג' נכנס לדפוס. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

רבנו נותן טעם בחג

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי-ב', כ"ד ניסן, ט' לעומר, שנת ה'תשפ"ד לכבוד ... גרו יאיר קבלתי את ההודעה שלך.

אֲנִי שָׂמַח כָּל כֶּף שֶׁהֲחַג שְׁלֹךְ עֲבַר מְאֹד מְאֹד שָׂמַח; הַחֲגִים הֵם שׁוֹנִים לְגַמְרֵי
בְּכֹל - וְחַג הַפֶּסַח בְּפֶרֶט - כְּשֶׁמְקַרְבִּים אֶל רִבִּינוּ, רִבְנוּ נוֹתֵן טַעַם בַּחֲג, זוֹכִים
לְהַרְגִישׁ אֶת קְדוּשַׁת הַחֲג. כְּפִי שֶׁרִבְנוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר״ן חֶלֶק א', סִימָן קל"ה): "אִם הוּא
מְקַשֵּׁר לְהַצְדִּיק, יוֹכֵל לְהַרְגִישׁ קְדוּשַׁת יוֹם טוֹב".

דְּבַרְתִּי עִם הַרְבֵּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִינוּ, כּוֹלֵם אוֹמְרִים שֶׁמֵּאֵז שֶׁהֵם הִגִּיעוּ אֶל רִבִּינוּ
הַחֲגִים קָבְלוּ אֶת כָּל הַטַּעֲמִים, בְּפֶרֶט חַג הַפֶּסַח שׁוֹנֵה לְגַמְרֵי, כִּי לִפְנֵי הַהִתְקַרְבוּת
זֶה מְלֵא בַעֲצָבִים, מְלֵא בַעֲצָבוֹת, וּמֵאֵז שֶׁנִּמְצָאִים אֲצֵל רִבְנוּ - הַחֲג הוּא כָּל כּוֹלוֹ
שְׂמֵחָה.

חִזַּק וְאַמֵץ לְלַמּוֹד בְּכָל יוֹם חוּמֵשׁ רַשׁ"י מְחַלֵּק לִימֹת הַשָּׁבוּעַ, תִּלְמַד גַּם בְּכָל
יוֹם פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וּגְמָרָא, וְלֶךְ לְהַתְבוּדוֹת, תְּדַבֵּר כַּמָּה מֵיָלִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ;
כֶּף יִהְיֶה לֶךְ טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְדוֹאֵי בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי רִבְנוּ אוֹמֵר (חֲז"י מוֹהַר״ן, סִימָן
שנ"ד): "עַל שְׁנֵי כְּתוּבֹת אֲנָשִׁים יֵשׁ לִי רַחֲמָנוּת גְּדוֹל עֲלֵיהֶם, עַל אֱלוֹ אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ
יְכוּלִים לְהִתְקַרֵּב אֵלַי וְאֵינָם מִתְקַרְבִּים, וְעַל אֱלוֹ הַמְקַרְבִּים אֵלַי וְאֵינָם מְקַיְמִים אֶת
דְּבָרֵי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שִׁיְהִיָּה עֵת, בְּעֵת שִׁיְהִיָּה הָאָדָם מְנַח עַל הָאָרֶץ עִם רַגְלָיו אֶל
הַדָּלֶת, אִזּוֹ יִסְתַּכֵּל עַל עַצְמוֹ הֵיטֵב וְיִתְחַרֵּט מְאֹד מְאֹד עַל שְׂלֵא זָכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלַי,
אוֹ שְׂלֵא קָיָם אֶת דְּבָרֵי. כִּי אִזּוֹ יִדְעוּ שְׂאֵם הָיוּ מְקַרְבִּים אֵלַי וּמְקַיְמִים אֶת דְּבָרֵי לֹא
הָיָה שׁוֹם דְּרָגָא בְּעוֹלָם שְׂלֵא הִיִּיתִי מְבִיאֵם לְאוֹתָהּ הַמְדְרָגָה. אֲבָל לֹא יוֹעִיל אִזּוֹ".
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

תָּן מַעֲשָׂרוֹת לִפְנֵי שְׂאֵתָה מִשְׁקִיעַ אֶת הַכֶּסֶף

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרֶשֶׁת אַחֲרֵי-ב', כ"ד נִסָּן, ט' לְעֵמָר, שְׁנַת ה'תשפ"ד
לְכַבוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

תָּן מַעֲשָׂרוֹת בִּירְאָת שָׂמִים, יִהְיֶה לֶךְ שֶׁפַע גְּדוֹל, וְאִם אֵתָה מְרוּיַח וְאֵתָה מִשְׁקִיעַ
אֶת הַכֶּסֶף בְּעֶסְקִים חֲדָשִׁים - צְרִיכִים לְתַת מַעֲשָׂרוֹת מְרֵאשׁ, וְרַק כֶּף אֲפָשֵׁר לְצַפּוֹת
לְהַצְלָחָה.

אל תפחד שאם תתן צדקה לא יהיה לך בשבילך, זה הפוך; כשנותנים צדקה - מתחיל להגיע שפע גדול, ההכנסה מכפילה ומשלשת את עצמה. תבקש מהשם יתברך שתזכה שהצדקה שלך תהיה צדקה, שהפסך שלך ילך למקומות טובים. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

היהודי הפשוט הוא לא מסכן

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי-ב', כ"ד ניסן, ט' לעומר, שנת ה'תשפ"ד
לקבוד ... גרו יאיר

לרבי נתן היה תלמיד בשם רבי נחמן, בנו של רבי יודיל, הוא היה יהודי גרא שמים גדול, עובד השם גדול. היא היה עני מאד, הוא היה גם חולה, היה לו גם אשה רעה. פעם מישוהו נאנח לרבי נתן ואמר: "אוי מה שרבי נחמן סובל; הוא עני, הוא גם חולה, ובנוסף לכל הצרות יש לו אשה רעה", אמר רבי נתן: "עליו אתה נאנח? עליו אתה גונח? הוא יהודי פשוט עובד השם, הוא גם עני, הוא גם חולה, ויש לו גם אשה רעה, הוא לא יראה את פני גהינום, להאנח אתה צריך על העשיר... שאוכל ארוחת צהרים טובה, הוא הולך לישון ומה שקורה אתו רק הוא יודע... עליו אתה צריך להאנח"; כי העולם הזה עובר, החיים הם רק לקצת זמן, אחר כך מגיעים החיים האמתיים.

אשרנו שיש לנו רבי שמזכיר לנו מה טוב ומה חשוב.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

בעל המבטל מגיע לעזור בתלמוד תורה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי-ב', כ"ד ניסן, ט' לעומר, שנת ה'תשפ"ד
לקבוד ... גרו יאיר, קרית ברסלב

היה שנה להיות בכרפת האילנות עם ילדי התלמוד תורה בקריה, כדי לראות

את התמונה הנפלאה שבעל הבית של הצרכניה למונייד בכבודו ובעצמו ממלא מקום של מלמד שלא יכל להגיע; כל כך נהניתי לראות את זה, זה מראה שכל הלב שלך הוא בשביל רבנו, אתה רוצה לעזור במה שצריכים, ואם עכשו צריכים ממלא מקום בתלמוד תורה - מתאים לך לבוא ולעשות את זה.

אני מודה לך על זה ומבקש על הצלחתך.

תלמד בכל יום גמרא, אל תתן ליום לעבור בלי לפתוח את הגמרא.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

סימת ש"ס ביום השנה של אביך

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי-ב', כ"ד ניסן, ט' לעמר, שנת תשפ"ד

לכבוד ... גרו יאיר קרית יואל, מונרו

מזל טוב לסיים הש"ס שלך, אני כל כך שמח לשמוע שזכית לסיים את כל תלמוד בבלי, סימת את זה ביום השנה של אביך עליו השלום. אוי כמה מקנאות כל הנשמות למעלה בשמים באביך שיש לו בין שלומד את התורה הקדושה; למעלה בשמים מסתכלים על ברסלב אחרת מפה, למעלה ברסלב זה קדושה, למעלה זה אמת, למעלה משנה יקרה יותר מכסף ומזהב, למעלה חשוב כשאומרים משניות וגמרא.

תמשיך, והלואי היית הולך להפצה, להפיץ לעוד יהודים את הספרים והקונטרסים של רבנו ז"ל, זה הדבר הכי גדול למעלה בשמים, זו העליה הכי גדולה לנשמה של ההורים, כי אם כשכך אומר קדיש יש לנשמה עליה, ומה גדלות הקדיש? שצועקים בקול: "יתגדל ויתקדש שמייה רבא", ששמו של השם יתברך יתגדל, הרי כל שכן כשנותנים ספרים לבני ישראל, מה כתוב בספרים? "יתגדל ויתקדש שמייה רבא", אמונה ורק אמונה ועוד פעם אמונה, זה התקון הכי גדול לנשמה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אמא שלכם כל כך שמחה שאתם מקרבים אל רבנו

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי-ב', כ"ד ניסן, ט' לעמר, שנת ה'תשפ"ד

מרת ... תחי', קרית ברסלב

אמא שלכם כתבה לי שיש לה כל כך הרבה נחת מהמשפחה שלכם, היא כל כך נהנתה להיות אצלכם בחג הפסח, היא מודה ומהללת להשם יתברך שהגעתם אל רבנו ז"ל.

רואים ממש מה שרבנו אמר מראש: "אם קיסרים ומלכים היו יודעים איזה דרך ארץ אני מלמד את אנשי - הם היו מביאים את ילדיהם אלי ללמוד דרך ארץ".

רבנו מלמד דרך ארץ לאנשים, דרך ארץ להורים, דרך ארץ בבית לאשה.

תאמרו בכל יום קצת תהלים.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

תפילה יפה לאמא יהודיה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי-ב', כ"ד ניסן, ט' לעמר, שנת ה'תשפ"ד

מרת ... תחי', קרית ברסלב

תאמרו בכל יום את התפילה הזו:

"רבנו של עולם אני מודה לך על חני היפים, על בעלי וילדי היקרים והבריאים, אתה נותן לי כל כך הרבה טוב, כמה שאודה לא אספיק להתחיל להודות, אתה כל כך טוב אלי.

אנא השם, אני מבקשת ממך השם תעזר לי שהבית שלי יהיה בית שחיים עם צדיק, בית שנושמים את דברי הצדיקים, בית של אמונה, בית של תורה ויראת שמים. רבנו של עולם זאת הרי כל השאיפה שלי, לחיות אתך, לחשב ממך, שאני, בעלי וילדי נחיה אתך.

השם תעזר לי שאהיה אשה שמחה לבעלי ואמא שמחה לילדי, שאשמח אותם, ותן לי כח שאוכל לעשות את עבודות הבית בשמחה, שאוכל לגדל את ילדי ולראות נחת מהדורות שלי".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

עֲזַב אוֹתָךְ מִהַשְׁגָּעוֹן שֶׁל לְהִיּוֹת שְׁבוּר

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת אַחֲרֵי-ב', כ"ד נִסָּן, ט' לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד

לְכַבּוֹד ... נְרוּ יְאִיר

יֵשׁ דְּבוּר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל: "הַבַּעַל דָּבָר לֹקַח אֶת עֲצָמוֹ עַל יְהוּדֵי כְּשֶׁר וּמְדַבֵּיק

בּוֹ שְׁגָעוֹן"; מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר, מֵהַ שְׁגָעוֹן שֶׁהוּא מְדַבֵּיק בְּיְהוּדֵי הַכְּשֶׁר? הוּא מִסִּית

אוֹתוֹ לְהִיּוֹת שְׁבוּר, שְׂיִהְיֶה לוֹ יָלֵב נִשְׁבֵּר, כְּאִילוֹ שֶׁזֶה אֵיזוֹ דְּרָגָה, וְכֵן הוּא תּוֹפֵס

אוֹתוֹ בְּשֵׁק.

עֲזַב אוֹתָךְ מִהַשְׁגָּעוֹן שֶׁל לְהִיּוֹת שְׁבוּר, תִּסְתַּוְּבָב עִם שְׂמִיחָה שְׂאֲתָה יְהוּדֵי וַיֵּשׁ

לָךְ אָמוּנָה, שְׁלֹא יִהְיֶה אַכְפַּת לָךְ אִם יֵשׁ לָךְ עוֹלָם הַבָּא אוֹ לֹא, רַק תַּעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם

בְּשִׂמְחָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לְהַחֲזִיק בְּעֲלֵי חַיִּים בְּבֵית, מְבִיא צְרוֹת

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת אַחֲרֵי-ב', כ"ד נִסָּן, ט' לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד

לְכַבּוֹד ... נְרוּ יְאִיר, קְרִית בְּרִסְלָב

תּוֹצִיא אֶת כָּל בְּעֲלֵי הַחַיִּים מִהַבֵּית, סוֹבְלִים הַרְבֵּה צְרוֹת אִם יֵשׁ בְּעֲלֵי חַיִּים

בְּבֵית, מִהַעֲבָרָה שֶׁל צֶעַר בְּעֲלֵי חַיִּים.

תִּטְפַּל בִּילְדִים שְׁלָךְ וְתִשְׁאִיר לְאַפְרִים לְגִדָּל תְּרַנְגוּלִים וְכוּ'.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

וכי התפללות שלי חשובות?

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום א' פְּרֶשֶׁת קְדוּשִׁים, כ"ז ניסן, י"ב לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד
לְכַבֹּד ... נְרוּ יְאִיר

הַשְּׁבֵת הַיִּתִּי בְּקִרְיַת בְּרֶסֶלֶב לִיבְעֶרְטִי; מֵה אֹמֵר לָךְ, לְשֶׁבֶת עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ
יֵשׁ אֵת כָּל הַטְּעָמִים, הַתְּחִינָנוּ מְאֹד עִם הַעֲצוֹת שֶׁל רַבֵּינוּ ז"ל. יֵשׁ הַרְבֵּה מֵה לְכַתֵּב
עַל שֶׁבֶת אַחַת, עַל הַתּוֹרוֹת, הַחִיזוּקִים שְׁמַחֲיִים.

בְּסֻעוּדָה שְׁלִישִׁית הַתְּחִינָנוּ מְאֹד עִם דְּבָרֵי רַבֵּינוּ (שִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן רצ"ה), חֲכָמֵינוּ
זְכוּרֵנוּם לְבָרְכָה אֹמְרִים (פְּרִיטוֹת 1): "כָּל תְּפִלָּה שֶׁאֵין בָּהּ מִתְּפִלַּת פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל
אֵינָה תְּפִלָּה", וְאִם חוֹשְׁבִים 'מִי אֲנִי? מֵה אֲנִי? הַתְּפִלּוֹת שֶׁלִּי לֹא חֲשׂוֹבוֹת, צָרִיכִים
לְדַעַת שְׁדִיָקָא עַל יְדֵךְ עוֹלוֹת כָּל הַתְּפִלּוֹת. וְשִׁיחָשְׁבוּ "הֲלֹא אִם אֲנִי רְחוּק בְּעֵינֵי
מֵהשֵׁם יִתְבָּרֵךְ כָּךְ מַחֲמַת רַבּוּי עוֹנוֹתֵי, אִם כֵּן אֲדַרְבָּא עֲקָר שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה עַל
יְדֵי דִיָקָא, כִּי הֲלֹא אֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (פְּרִיטוֹת 1): "כָּל תְּפִלָּה שֶׁאֵין בָּהּ מִתְּפִלַּת פּוֹשְׁעֵי
יִשְׂרָאֵל אֵינָה תְּפִלָּה", רַק עַל יְדֵי הַתְּפִלּוֹת שֶׁל בְּעֲלֵי תְשׁוּבָה עוֹלוֹת הַתְּפִלּוֹת
לְמַעַל לַשָּׁמַיִם, "וַיִּלְפִּינָן מִקְטָרֵת שֶׁהָיָה בָּהֶם חֲלֻבָּה", לוֹמְדִים אֵת זֶה מֵהַקְטָרֵת.
"וְאִם כֵּן, אִם אֲנִי בְּעֵינֵי כְּפּוֹשֵׁעַ יִשְׂרָאֵל חֵס וְשְׁלוֹם", אִם כֵּן, שֶׁאֲנִי כָל כָּךְ רְחוּק -
"אִם כֵּן אֲדַרְבָּא, כָּל שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה עַל יְדֵי דִיָקָא וְכַנְזָפָר לְעֵיל", זֶה צָרִיף לְגֵרָם לִי
לְהַתְּפַלֵּל טוֹב יוֹתֵר וְחִזֵּק יוֹתֵר, עֵינֵי שֵׁם.
חִזֵּק וְאַמֵּץ, אַל תִּתֵּן לְעֲצָמֶךָ לְהִשָּׁבֵר.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

חִזֵּק וְאַמֵּץ, וְתַחֲזֵק אֶת הָאֲחִים וְהָאֲחִיוֹת שֶׁלָּךְ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום א' פְּרֶשֶׁת קְדוּשִׁים, כ"ז ניסן, י"ב לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד
אֶהוּבֵי יִקְרִי ... נְרוּ יְאִיר

עֲכָשׁוּ אֲנִי שׁוֹמֵעַ אֵת הַחֲדָשׁוֹת הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּיָמִים הַקְּרוּבִים אַתָּה זוֹכָה לְסִיִּם אֵת
כָּל תְּלֻמוֹד בְּבָלִי; אֲנִי כָל כָּךְ מְקַנָּא בָּךְ, אֲנִי לֹא זָכִיתִי לַעֲשׂוֹת סִיּוּם הַשָּׁ"ס בְּגִיל

שְׁלוֹשׁ עָשָׂרָה. אֲנִי זוֹכֵר אֶת הַבַּר מִצְוַה שְׁלִי, אֲנִי זוֹכֵר אִיךָ הִלַּב שְׁלִי בְּעַר לְלַמּוֹד וְלִסִּים לְפָחוֹת מִסְכָּתָא אַחַת, וְכַמָּה שְׁנִסִּיתִי לֹא הִלַּךְ לִי. כַּמָּה חִלִּישוֹת הִדְעַת הֵיטָה לִי, כַּמָּה מִסְכָּתוֹת הִתְחַלְתִּי, וְאַחֲרֵי כַּמָּה דְּפִים עֲזֹבְתִי אֶת זֶה מְרוֹב יְאוּשׁ...

עַד שֶׁהִתְוודַעְתִּי לְסִדְרֵי הַדָּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ (שִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן עו), שֶׁאַפְשָׁר לְלַמּוֹד אֶפִּילוּ שְׁשׁוֹכְחִים, וְאֶפִּילוּ שְׁלֹא מְבִינִים. רַבְּנֵנוּ אֹמֵר (שָׁם, סִימָן כו): "וְדַע שֶׁלְעֵתִיד מְזַכְרִין אֶת הָאָדָם כָּל מָה שֶׁלָּמַד, אִף אִם שָׁכַח, גַּם בְּנֵי אָדָם הַשׁוֹמְעִים הַתּוֹרָה שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֵת וְאֵינָם מְבִינִים אוֹתָהּ, לְעֵתִיד, בְּעוֹלָם הַבָּא, לְבִינוּ, כִּי עַקֵּר הַתּוֹרָה הִיא לְהַנְשָׁמוֹת, שֶׁבְּעוֹלָם הַבָּא יִהְיוּ הַנְשָׁמוֹת בְּקִיָּאִים וּמְשִׁיגִים הֵיטֵב אֶת הַתּוֹרָה שֶׁלָּמַד וְשָׁמַע הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה."

מָאָד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ.... אֶהוּבִי, חֲזוֹק וְאַמֵּץ, אֲבַדְתָּ אֶת אֲמַא שְׁלָךְ, הִיא נִפְטָרָה כָּל כָּךְ בְּפִתְאוּמִיּוֹת, בְּגִיל צָעִיר, הַשְּׂאִירָה בֵּית עַם יְתוּמִים, אֲכַל אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יֵשׁ לָךְ, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לֹא עוֹב אוֹתָךְ, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִתָּךְ. גַּם הַנְשָׁמָה שֶׁל אֲמַא שְׁלָךְ עוֹלָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְמַעְלָה בְּגֵן עֵדֶן - עַם כָּל מִילָה שֶׁל תּוֹרָה שְׂאֵתָה לּוֹמֵד, וְעַם כָּל מִילָה שְׂאֵתָה מִתְבוֹדֵד עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

חֲזוֹק וְאַמֵּץ, וְתַחֲזוֹק אֶת הָאֲחִים וְהָאֲחִיוֹת שְׁלָךְ, וְחֲזוֹקָת וְהֵייתְ לְאִישׁ, אִיךָ? עַל יְדֵי תּוֹרָה וְתַפְלָה; מִי שֶׁעוֹשֶׂה אֶת שְׁנֵי הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ, הוּא לּוֹמֵד תּוֹרָה בְּכָל יוֹם וְהוֹלֵךְ לְהַתְבוֹדְדוֹת - הוּא לֹא נוֹפֵל, אַחַד כְּזֶה, מָה שָׁרָק יַעֲבֹד עָלָיו - הוּא נִשְׂאָר חֲזוֹק.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

תָּן עֲבוּדָה לַיהוָה, אֶפִּילוּ שְׁנָה יוֹתֵר יִקָּר

בְּעֲזַרְתִּי ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת קְדוּשִׁים, כ"ז נִסָּן, י"ב לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יְאִיר, קְרִיַת בְּרֶסֶלֶב

תָּן פָּחוֹת צְדָקָה, עֲדִיף שְׂתַתֵּן עֲבוּדָה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂזוֹקוּקִים לָזֶה, אֶפִּילוּ שְׁנָה קָצַת יוֹתֵר יִקָּר, כִּי הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָה הִיא לְתַת עֲבוּדָה לְעֲנִיִּים. הַרְמַב"ם

מִפְּרֵט אֶת כָּל סוּגֵי הַדְּרָכִים שֶׁל צְדָקָה, אֹמֵר הַרְמַב"ם (פְּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְנֻחַת עֲנִיִּים, הַלְכָה ז'): "מֵעֵלָה גְדוּלָה שְׂאִין לְמַעְלָה מִמֶּנָּה, זֶה הַמַּחְזִיק בְּיַד יִשְׂרָאֵל שְׁמֹךְ, מִמְּצִיא לוֹ מְלָאכָה כְּדֵי לְחַזֵּק אֶת יָדוֹ, עַד שֶׁלֹּא יִצְטָרֵף לְבְרִיּוֹת לְשָׂאֵל, וְעַל זֶה נֹאמֵר (וַיִּקְרָא כה-לה) 'וְהַחֲזַקְתָּ בּוֹ גֵר וְתוֹשֵׁב וְחֵי עִמָּךְ', כְּלוֹמֵר, הַחֲזִיק בּוֹ עַד שֶׁלֹּא יִפֹּל וַיִּצְטָרֵף".

כְּשֶׁאַתָּה מְחַפֵּשׂ עוֹבֵד וַיֵּשׁ לְךָ יְהוּדֵי נִצְרָף שְׁלֹקֵחַ יוֹתֵר יָקָר מִהַגּוֹי - אֵל תְּחַפֵּשׂ לְקַחַת אֶת הַגּוֹי שְׂיִוצֵא יוֹתֵר זוֹל, תֵּן אֶת הָעֲבוּדָה לַיהוּדֵי; זוֹ הַצְדָקָה הַכִּי גְדוּלָה, תַּהֲיֶה לְךָ זְכוּת יוֹתֵר גְדוּלָה, זֶה יָבִיא לְךָ עֲשִׂירוֹת גְדוּלָה בְּזֶה וּבָבֵא.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

הַקְּלִיפִים שֶׁלְךָ מִחַיִּים אֶלְפֵי יְהוּדִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֶשֶׁת קְדוּשִׁים, כ"ז נִסָּן, י"ב לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד
לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יְאִיר, קְרִיַת בְּרֶסֶלְב

בְּרִצּוֹנֵי לְחַזֵּק אוֹתָךְ עוֹד פַּעַם שֶׁתִּתְחִיל שׁוֹב לְעֲשׂוֹת קְלִיפִים שֶׁל מוֹדִיקָה;
עֲשִׂיתָ עַד עַכְשָׁיו קְלִיפִים כָּל כָּף יָפִים, אֶלְפֵי אֲנָשִׁים שׁוֹאֲבִים מִזֶּה חַיּוֹת, וְכָל כָּף
הַרְבֵּה אֲנָשִׁים הִתְקַרְבוּ אֵל רַבְּנוּ ז"ל עַל יָדָם, כָּל כָּף הַרְבֵּה בָּאִים לְאוֹמֵן בְּזִכְרוֹתָךְ;
תִּתְחַזֵּק וְאֵל תַּעֲזֹב אֶת הָעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה.

רַבְּנוּ ז"ל מְסַפֵּר (סְפָרֵי מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֵׂה ג): "מֵעֵשָׂה בְּחַכְּם אַחַד, קִדְּם מוֹתוֹ קָרָא אֶת
בְּנָיו וּמִשְׁפָּחָתוֹ וְצִוָּה אוֹתָם 'לְהִשְׁקוֹת אֵילָנוֹת'. גַּם יֵשׁ לָכֶם רִשׁוּת לְעַסֵּק בְּשָׂאֵר
פְּרִנְסוֹת, אֲבָל בְּזֶה תִּשְׁתַּדְּלוּ, 'לְהִשְׁקוֹת אֵילָנוֹת'; מוֹהֲרָא"ש אֹמֵר (סְפָר נְהַרֵי אֶפְרַסְמוֹן)
הַכּוֹנֵה שְׂיִקְרְבוּ אֲנָשִׁים אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּתוּב בְּפָסוּק (דְּבָרִים כ, ט): "כִּי הָאָדָם עֵץ
הַשָּׂדֶה", הָאָדָם מְשׁוּל לְעֵץ, וְצָרִיכִים לְהִשְׁקוֹת אוֹתוֹ בְּאִמּוּנָה.

מֵתֵר לְךָ לְעַסֵּק גַּם בְּפְרִנְסוֹת אַחֲרוֹת, וְשֶׁתְּצַלִּיחַ בְּפְרִנְסָה שֶׁלְךָ, אֲבָל תִּמְשִׁיף
לְהִשְׁקוֹת אֵילָנוֹת, תִּמְשִׁיף עִם הַהִפְצָה, וּבְזִכְרוֹת הַהִפְצָה יִהְיֶה לְךָ שְׁפַע גְדוּלָה.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

שְׁיִהִיָּה שְׁלוֹם אֲצֻלְכֶם בְּשִׁטְיָבֵל

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת קְדוּשִׁים, כ"ז נִיסָן, י"ב לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד
לְכַבּוֹד ... נְרוּ יְאִיר, קְרִית בְּרִסְלָב

בְּקִשְׁת מְמוֹנֵי שְׁאֲכַתָּב לָךְ וְלֹא אֲמוֹנַע מִלְּהִגִּיד לָךְ, אֲתָה אוֹמֵר שְׁאֲתָה רוֹצֵה לְדַעַת
מֵה לְשַׁפֵּר וְכוּ', לָכֵן אֲכַתָּב לָךְ.

תִּתְחַזֵּק בְּכָל הַכּוּחוֹת שְׁיִהִיָּה שְׁלוֹם אֲצֻלְכֶם בְּשִׁטְיָבֵל; אִם יֵשׁ לָךְ דְּבָרִים
שְׁמִפְרִיעִים לָךְ מִפְּלוֹנֵי וְאֶלְמוֹנֵי וְכוּ' וְכוּ' - תִּסְפָּר אֶת זֶה רַק לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ
בְּהַתְבוּדוֹת, אֲבָל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אֵל תַּעֲשֶׂה מְזֵה שׁוֹם עֶסֶק; לֹא מְשַׁנֶּה אִם מִתְפַּלְלִים
מֵאוּחָר אוֹ מִקֶּדֶם, מֵהָר אוֹ לְאֵט, זֶה לֹא הֶעֱנִין שְׁלָךְ, הֶעֱנִין שְׁלָךְ הוּא לָבוֹא לְשִׁטְיָבֵל
עִם חֵיוֶךְ, לְחַפֵּשׁ בְּכָל אֶחָד אֶת הַטּוֹב.

מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר שְׁבְכָל בֵּית כְּנֶסֶת שֶׁל הַיִּכָּל הַקּוֹדֶשׁ יֵשׁ בְּחוּץ קְלִיפוֹת וּמְזִיקִים
שְׁמוֹנֵעִים מְאֹנְשִׁים לָבוֹא לְהַתְפַּלֵּל; זֶה לֹא רַק לְמַקְרָבִים חֲדָשִׁים, זֶה אֲצֵל כָּל אֶחָד,
יְכוּלִים לְהִיּוֹת שְׁנַיִם בְּהִיכָל הַקּוֹדֶשׁ וּפְתָאוֹם נִתְפָּסִים בְּקִלְפָה שֶׁל מַחְלָקָת, נִהְיִים
עֲסוּקִים עִם פְּלוֹנֵי וְאֶלְמוֹנֵי, שׁוֹכְחִים לְמָה בְּכָלֵל הַגִּיעוּ לְבְרִסְלָב, לְמָה הַגִּיעוּ אֶל
רַבְּנוּ.

אִם אֲתָה תִּתְחַזֵּק, אֲתָה לֹא תַעֲשֶׂה עֶסֶק מִשׁוֹם דְּבָר, אֲתָה רַק תִּתְחַיֵּךְ - תִּהְיֶה לְכֶם
הַצְּלָחָה עִם הַיְלָדִים, וְאִם יַעֲקֻצוּ זֶה אֶת זֶה - רַחֲמָנוּת גְּדוּלָה עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם.
הֵשֵׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְּלִיחַ בְּכָל הֶעֱנִינִים.

...

תַּצְחִקוּ הַיִּטְב, זֶה לֹא צְרוֹת

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת קְדוּשִׁים, כ"ז נִיסָן, י"ב לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד
מֵרַת ... תְּחַיֵּי, קְרִית בְּרִסְלָב
קְבִלְתִּי אֶת הַמְּכַתָּב.

אִם הַגִּיסָה לֹא רוֹצֵה לְשְׁלוֹחַ לְכֶם תְּמוּנָה שֶׁל בְּגָד שֶׁהִיא קְנֻתָה, וְלַגִּיסָה הָאֲחֵרָת
הִיא בֶּן שׁוֹלְחַת - זוֹ לֹא צָרָה, עַל זֶה לֹא בּוֹכִים; אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים כְּמָה צְרוֹת יֵשׁ

אצל עם ישראל, כמה מצפים לילדים, כמה צריכים רפואה, כמה צריכים שלום בית וכו' וכו' - הייתם מודים ומשבחים להשם יתברך שאתם בריאים, הבעל בריא, הילדים שלכם בריאים, יש לכם שלום בית טוב, אתם מתנהגים ביראת שמים, אתם מקרבים אל הצדיק; לא היה אכפת לכם כל הדברים האלו.

אני חייב להגיד לכם, כשהבעל הביא לי את המכתב רטוב, ספוג בדמעות - נבהלתי, חשבתי 'משהו מר מאוד כתוב במכתב הזה, אם זה נכתב בכל כף הרבה דמעות'; אחרי שקראתי את זה וראיתי שהכל טוב, כולם בריאים, והבעיה היא 'הגיסות לפה, הגיסות לשם, בן התקשרו אלי, לא התקשרו אלי, בן צריכים אותי, לא צריכים אותי' - נרגעתי.

אם הגיסות מתאספות ולא קראו לכם - זו לא צרה, על זה לא בוכים, על זה טוב לקחת את הכלל שמוהרא"ש מלמד אותנו: "אתה לא רוצה אותי? אני לא רוצה אותך אלף פעמים"; כל זמן שהבעל רוצה אתכם, הבעל חי אתכם ויש לו יראת שמים - אתם האשה הכי מאשרת שיש.
תצחקו היטב.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

איך להתנהג עם גוים

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת קדושים, כ"ז ניסן, י"ב לעומר, שנת ה'תשפ"ד
לכבוד ... נרו יאיר, קרית ברסלב

כשאתה הולך לטיל עם הבן שלך וגוי אומר שלום, הוא מחיף אל הבן שלך - תלמד אותו לומר שלום בחזרה, אבל אחר כך תגיד לו 'כמה מאשרים אנחנו שאנו לא גוים'.

כמו כן כשאתה הולך למכלת והגוי מחיף אל הילדים שלך, תלמד את הילדים שלך לומר שלום בחזרה, אבל מיד אחר כך תגיד בקול: "תודה השם שאנחנו יהודים, תודה השם שאנחנו לא גוים", ותלמד אותם לא להסתכל על גוים ושללא יהיה עסק עם גוים.

תַּחֲתֵיהָ אֶת עֲצָמְךָ שְׁאֵנְחָנוּ יְהוּדִים, לֹא נוֹלְדָנוּ גוֹיִם. מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר, כְּשֶׁאָדָם מַחֲיֶה אֶת עֲצָמוֹ עִם 'שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי', אִי אֶפְשֵׁר לְפוֹל, "כִּי בְּכָל דְּבַר יְכוּלִים הִסְמַ"ךְ מ"ם וְהַקְּלָפוֹת לְהִתְאַחֵז בּוֹ, אֲבָל בְּשִׂמְחָה זֶה שֶׁל 'שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי, בְּזֶה אֵין לְהֵן שׁוּם שְׁלִיטָה", כִּי זֶה עֲבָדָה, 'אֲנִי לֹא גוֹי, אֲתָה יְכוּל לְהַגִּיד עָלַי שְׁאֲנִי לֹא מְתַנְהֵג כְּרֵאוּי, יְהוּדִי לֹא מְתַנְהֵג כָּךְ, הַכֹּל טוֹב וְיָפֵה, אֲבָל אֲנִי לֹא גוֹי', "וְהַשְׂמִיחָה הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַשְׂמִיחוֹת" (עֲיִן סְדוּר עַת רְצוֹן תְּפִילַת הַשַּׁחַר, אוֹת ב).

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

או טלפון או דורות כשרים

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת קְדוּשִׁים, כ"ז נִסָּן, י"ב לְעֹמֵר, שְׁנַת ה'תשפ"ד
מֵרַת ... תַּחֲתֵי, מְנַהֵלֵת בֵּית פִּיגָא, קְרִיַת בְּרִסְלָב

אֵין לִי מֵיִלִּים לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל מַה שְּׂאַתֶּם עוֹשִׂים עֲבוּר הַבְּנוֹת שְׁלָנוּ וְעַבוּר בֵּית הַסֵּפֶר בֵּית פִּיגָא, וְתוֹדָה מִיְחַדָּת שְׂאַתֶּם מְלוּיִם אֶת הַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת, תְּלַמִּידוֹת בֵּית פִּיגָא - אַחֲרֵי הַחֲתוּנָה, לְכַנֵּס אוֹתָן, לְתַת לְהֵן שִׁיעוּרִים, לְכָל כְּתָה בְּנִפְרָד, וְלְהַתְמַסֵּר אֲלֵיהֶן; הַמְצָנָה הַזֹּאת גְּדוּלָה מְאֹד, הַמְצָנָה תְּלוּהָ אֶתְכֶם בְּזֶה וּבְכָא עַבוּרְכֶם וְעַבוּר הַדוֹרוֹת אַחֲרֵיכֶם.

אֵל תִּפְחָדוּ לְדַבֵּר עִם הַנְּשִׁים נֶגֶד הַטֵּלְפוֹן; תְּדַבְּרוּ עַל זֶה, תִּחְזְקוּ אֶת הַתְּלַמִּידוֹת עַל הַנֶּזֶק כְּשִׁישׁ טֵלְפוֹן, תְּדַבְּרוּ אֲלֵיהֶן כְּמַה מְאֹשְׁרִים כְּשִׁמְצִיַתִּים לְכָל מַה שֶׁהַצְּדִיקִים אוֹמְרִים, כְּמַה מְאֹשְׁרִים כְּשֶׁהוֹלְכִים בְּעַקְבוֹת הַצְּדִיק.

כְּמוֹ כֵּן צְרִיכִים לְדַבֵּר בְּבֵית הַסֵּפֶר בֵּית פִּיגָא אֵל הַבְּנוֹת הַבּוֹגְרוֹת שְׁכַפְּרָ עוֹמְדוֹת לְהִתְחַתֵּן עוֹד מְעַט שְׁלֹא יִהְיֶה לְהֵן טֵלְפוֹן שְׁמַפְרִיעַ לְחַיִּים, וְשִׁיְהִי חֲזַקוֹת כְּמוֹ סֵלַע נִגְדָה נְסִיווֹנוֹת הַדוֹר, כִּי הַטֵּלְפוֹן הוּא סֵם הַמּוֹת לְדוֹרוֹת כְּשָׂרִים, זֶה אוֹ זֶה אוֹ זֶה; אוֹ טֵלְפוֹן אוֹ דוֹרוֹת כְּשָׂרִים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

שְׁחֲרִית מְנַחֵה וְעֲרִבִית, זֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת שֶׁל יְהוּדִי

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֶשֶׁת קְדוּשִׁים, כ"ז נִסָּן, י"ב לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יְאִיר, קְרִיַת בְּרֶסֶלֶב

אֲנִי מִתְנַעֵגֵעַ אֵלֶיךָ, אֲנִי מְצַפֶּה לְשִׁמוּעַ מִמֶּךָ.

תְּתַחַזֵּק בְּדַבַּר הָאֶחָד הַזֶּה, לְבוֹא לְבֵית הַפְּנִסֶת לְהִתְפַּלֵּל אֶת שְׁלוֹשׁ הַתְּפִלוֹת
שְׁחֲרִית מְנַחֵה וְעֲרִבִית, כִּי זֶה מַחְזִיק אֶת הַיְהוּדִי בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, זֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת
שֶׁל יְהוּדִי, מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל אֶת שְׁלוֹשׁ הַתְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם - הוּא חֹזֵק בְּאַמוּנָה. רַבְּנוּ
אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב', סִימָן ח) עַל דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת נד.) עוֹג מְלֶךְ הַבְּשָׁן
אָמַר: "מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל כַּמָּה הָיָה, תִּלְתָּא פְּרָסִי", תִּלְתָּא פְּרָסִי הֵם שְׁלוֹשׁ הַתְּפִלוֹת, זֶה
מַחְזִיק אֶת הַיְהוּדִי בַקְּדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל, וְחָס וְשָׁלוֹם אִם מְזוּלְזָלִים בְּשִׁלְשׁ הַתְּפִלוֹת - מֵר
מָאד, עֲלוּלִים לְפֹוֹל לְגַמְרִי.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְּלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אִם שׁוֹכְרִים אֶת זֶה, זוֹכִים לְדָבָרִים יְפִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֶשֶׁת קְדוּשִׁים, כ"ז נִסָּן, י"ב לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד

לְכַבּוֹד בְּנֵי הַיֶּקֶר ... נְרוֹ יְאִיר, קְרִיַת בְּרֶסֶלֶב

מָאד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ בְּנֵי הַיֶּקֶר, תְּתַחַזֵּק בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, בֹּא לְכוּלֵל בְּזִמְנָן וְתַבְקַשׁ
מֵהֵם יִתְבָּרֵךְ שְׁתַּצְּלִיחַ לְהַבִּין אֶת הַלִּמּוּד וְשִׁתְּאֵהֵב לְלִמּוּד.
בְּהִתְחַלָּה זֶה קָשָׁה, בְּהִתְחַלָּה לֹא מְרַגְּשִׁים הַנָּאָה חֲזָקָה, אֲבָל אִם שׁוֹכְרִים אֶת
זֶה - זוֹכִים לְדָבָרִים יְפִים.
... יְקִירִי, תֹּאמֶר בְּכָל יוֹם אֶת יוֹם הַתְּהִלִּים, תֹּאמֶר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת
וְתַקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל אֶת שְׁלוֹשׁ הַתְּפִלוֹת בְּמִנְיָן וּמִתּוֹךְ סְדוּר, בְּלִי לְשׁוֹחַח בְּתַפְלָה.
אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲבוּרָךְ וְעֲבוּר הַמִּשְׁפָּחָה שְׁלֶךְ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְּלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לא לְרַדַּת מֵהַמָּטָה בְּלִי נְטִילַת יָדַיִם

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֶשֶׁת קְדוּשִׁים, כ"ז נִסָּן, י"ב לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד
מֵרַת ... תַּחֲנִי

קִבְּלֵתִי אֶת הַמַּכְתָּב.

לְרַגְלֵ יוֹם הַלְדָּתְכֶם תִּקְבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם לְטוֹל יָדַיִם בְּבִקְרָ לֵיד הַמָּטָה, וְלֹא לְרַדַּת
מֵהַמָּטָה בְּלִי לְטוֹל יָדַיִם.

נְטִילַת יָדַיִם בְּבִקְרָ מִבִּיא קְדוּשָׁה בְּבֵית. מוֹהֲרָא שׁ מְסַפֵּר, פְּעַם הַגִּיעָה אֲשֶׁר
אֶל הַגָּאוֹן הַגָּדוֹל הַסְּטִיפְלָר זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, הִיא בְּכַתֵּה שְׁיִלְדִיהָ נוֹשְׂרִים מֵהֵיחֹדֶת,
וּמִמֶּשׁ עֲכָשׁוּ הַבֵּן שְׁלֵה גָזַר אֶת הַפְּאוֹת שְׁלוֹ רַחֲמָנָא לְצִלָּן, שָׂאֵל אוֹתָהּ הַגָּאוֹן
הַסְּטִיפְלָר: "אַתֶּם נוֹטְלִים יָדַיִם בְּבִקְרָ?" הָאֲשֶׁה הַסְּמִיקָה מִבוֹשָׁה וְהוֹדָתָה שֶׁהִיא
לֹא נוֹטְלַת יָדַיִם בְּבִקְרָ, אָמַר לָהּ הַגָּאוֹן הַסְּטִיפְלָר: "מָה אַתֶּם רוֹצִים מִמֶּנִּי? אִם לֹא
נוֹטְלִים יָדַיִם בְּבִקְרָ, נִשְׁאַרְתְּ הַטּוֹמָאָה עַל הַיָּדַיִם; מָה שְׁנוֹגְעִים נִהְיָה טְמָא, מִמִּילָא
כָּל הַבֵּית מְלֵאָה בְּרוּחַ טְמָאָה רַחֲמָנָא לְצִלָּן, מָה אֲנִי יְכוֹל לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלֵיכֶם שְׂאֵתֶם
גְּרַמְתֶּם אֶת הַצָּרוֹת בְּעֲצָמְכֶם?" רוֹאִים מָזָה מָה שְׁקוֹרָה כְּשֵׁלָא נוֹטְלִים יָדַיִם בְּבִקְרָ.
הַתַּחֲתָנְתֶּם וְעוֹד מְעַט אַתֶּם אֲמָא, אַז עָלֵיכֶם לְהַקְפִּיד מְאֹד עַל הָעֲנִיָּן הַזֶּה, לֹא
לְלַכֵּת לִישׁוֹן בְּלִי לְהַכִּיֵּן קַעֲרָה לְנְטִילַת יָדַיִם וְלֹא לְרַדַּת מֵהַמָּטָה בְּלִי לְטוֹל יָדַיִם.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכֹל הָעֲנִיָּנִים.

...

לְרַגְלֵ הַנִּסָּ תוֹדָה בְּכֹל יוֹם "תוֹדָה הַשֵּׁם"

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֶשֶׁת קְדוּשִׁים, כ"ז נִסָּן, י"ב לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד
לְכָבוֹד יְקִירִי ... גְּרוּ יְאִיר

נִסְעָתִי לְפָסַח, הֵייתִי בְּקָרְיַת בְּרֶסֶלֶב, לֹא הִגַּעְתִּי לְרֵאוֹת אֶת הַמַּכְתָּב שְׁלָךְ עַד
עַכְשָׁו.

יֵשׁ לִי צַעַר מְמָה שְׁעֵבַרְתָּ, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁתִּתְרַפֵּא בְּמַהֲרָה וְתַחֲזֹר
בְּמַהֲרָה לְכוּחֹתֶיךָ.

אֲנִי נִזְכָּר בְּסִפּוֹר שְׁמוֹהֲרָא"ש סִפֵּר, אוֹתוֹ סִפּוֹר כְּמוֹ שֶׁקָּרָה אֶצְלְךָ בְּאַחֲרוֹן שָׁל פֶּסַח קָרָה אֶצְלֵךְ הַצַּדִּיק רַבִּי נֵתָן, נִכְנָסָה לוֹ עֵצֶם בְּגֵרוֹן, הוּא נִחְנַק, אַחַר כֵּן הוּא אָמַר: "כְּשֶׁהָעֵצִים עֲמָדָה בְּגֵרוֹנִי לֹא יְכוּלְתִי לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הַסֵּתֶפֶלְתִּי אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ"; זֶה מְלַמֵּד אוֹתָנוּ שֶׁבְּכָל מִצְבַּ צְרִיכִים לְמִשׁוֹף אֶת עֲצָמָנוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאִם לֹא יְכוּלִים לְדַבֵּר, נִחְנָקִים - צְרִיכִים לְהַסְתַּכֵּל אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לְהַמְשִׁיךְ אֵלָיו.

תּוֹדָה וְתַהֲלֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂאֵתָה חַי וְאַתָּה עוֹמֵד כְּאֵן, נִכּוֹן שֶׁהַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן שֶׁל הַחַג נִהְרַס לָךְ, וְכָל כֵּן הִתְקַשּׁוּ בְּבֵית הַחוּלִים עַד שֶׁהוֹצִיאוּ אֶת הָעֵצִים, אֲבָל רַבְּנוּ מְלַמֵּד אוֹתָנוּ לְהַסְתַּכֵּל עַל הַחֲסֵדִים, לְחַשֵּׁב הֲיֵהָ יְכוּל לְהִיּוֹת הַרְבֵּה יוֹתֵר גְּרוּעַ, וְחֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל הַנְּסִים הַגְּדוּלִים.

לְכַבוֹד הַנֵּס שְׂאֵתָה חַי תִּקְבֵּל עַל עֲצָמְךָ לְהוֹדוֹת בְּכָל יוֹם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לְהַגִּיד "תּוֹדָה הַשֵּׁם" עַל הַחֲסֵדִים וְהַנְּסִים שֶׁהוּא עוֹשֶׂה אֵתָךְ תָּמִיד.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לְדַבֵּר וּלְדַבֵּר, בְּסוּף פּוּעֲלִים

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת קְדוּשִׁים, כ"ז נִיסָן, י"ב לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד
לְכַבוֹד ... גְּרוּ יָאִיר

בְּקִשְׁתָּ מִמֶּנִּי חִיזוּק לְהִיּוֹת בְּיִשְׁיבָה עִם הַבַּחּוּרִים, אֵתָה אוֹמֵר שֶׁהַבַּחּוּרִים לֹא שׁוֹמְעִים מִה שְׂאוֹמְרִים לָהֶם בְּפֶעַם אַחַת, צְרִיכִים לְהַגִּיד לָהֶם כְּמָה פְּעָמִים.

אֵתָה מְצַחֵיק אוֹתִי; מִה אֵתָה חוֹשֵׁב, מְלַדְבֵּר פְּעַם אַחַת אֶפְשָׁר לְשַׁנוֹת אֶת הַשְּׁנִי לְטוֹבָה? זֶה לֹא הוֹלֵךְ כֵּן, צְרִיכִים לְדַבֵּר וּלְדַבֵּר וּלְדַבֵּר עַד שֶׁרוֹאִים פְּרוֹת, צְרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלָנוֹת בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת עִם תְּלַמִּידִים, צְרִיכִים עֲצִבֵי בְּרָזֵל וְסְבָלָנוֹת מִבְּרָזֵל אֵלֵיהֶם, אֲבָל זֹאת צְרִיכִים לְדַעַת, שֶׁבְּסוּף פּוּעֲלִים; אִם מְדַבְּרִים דְּבוּרִים אֲמַתִּיִּים, מְדַבְּרִים אֶל הַתְּלַמִּידִים עַל יִרְאַת שָׁמַיִם, בְּסוּף פּוּעֲלִים.

חִזַּק וְאַמֵץ בְּעִבּוֹדְתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְאִם אֵין לָךְ כֹּחַ יוֹתֵר, אֵתָה רוֹצֵה לְהַרִים יְדֵים

ולהתניאש - תרים את הידים אל השם יתברך ותבקש שתצליח עם התלמידים,
שיהיה לך חן, ואת המלים הנכונות.
לך בכל יום להפצה, ותכניס בתלמידים שגם ילכו להפצה.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

לכדוק אם הסביבה עם יראת שמים, לפני שעוברים לגור שם
בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת קדושים, כ"ז ניסן, י"ב לעומר, שנת ה'תשפ"ד
לקבוד ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

מה שאתה שומע ממני בשעורים, ומה שאתה קורא במכתבים - את זה אתה
יכול לקבל, ומה שאחרים אומרים לך בשמי - על זה אני לא לוקח אחריות.
אל תתבלבל מהדברים האלו, קח את ההתחזקות של רבנו ז"ל, קח את
החיזוק ללמוד את התורה הקדושה על פי סדר דרך הלמוד של רבנו (המבואר בשיחות
הר"ן, סימן עו), קח את החיזוק על התבודדות ותפלה, קח חיזוק להחזיק מעמד אפילו
שעובר מה שעובר; להשאר חזק עם אמונה פשוטה, להאמין בהשם יתברך שהכל
לטובה; רק זה שיענין אותך.

לגבי לעבור לגור בפלורידה; תברר אם הישוב החדש יהיה בנוי על תורה
ויראת שמים, אם יהיה שם רב ומוסדות התורה. על זה יהודי צריך להסתפל לפני
שהוא הולך לגור במקום, אם הוא יוכל לקנות שם יראת שמים, אם הסביבה היא
עם יראת שמים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

כְּשֶׁהוֹרִים לֹא רְגוּעִים, הִילְדִים לֹא רְגוּעִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - ב' פְּרַשְׁת קְדוּשִׁים, כ"ט נִסְאָן, י"ד לְעוֹמֵר, שְׁנַת ה'תשפ"ד

מֵרַת ... תַּחֲוִי

קִבְּלֵתִי אֶת הַמַּכְתָּב.

אֵל תִּבְהַלּוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ, הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲזֹר, הִיא תִגְדֵּל בְּרִיאָה וּשְׁלָמָה.

אִם הִבַּת שְׁלֹכֶם שׁוֹאֵלֶת אֶתְכֶם: "לָמָּה צָרִיכִים לְבָדוּק אוֹתִי? וְכוּ" תִגִּידוּ לָהּ:

"הַרֹפֵא מִסְתַּכֵּל אִם אֶת בְּרִיאָה, אֶת לֹא צָרִיכָה לְפַחַד, זֶה רַק בְּשִׁבִיל הַבְּרִיאוֹת",

וּתְשַׁנְּנוּ עוֹד פַּעַם שְׁלֹאף אֶחָד אֲסוּר לְהִסְתַּכֵּל עַל הַגּוּף מִתַּחַת לְבְּגָדִים, רַק אִם

הַהוֹרִים לֹקְחִים לְרֹפֵא וְכוּ'.

אֵל תִּאֲבָדוּ עֲשֵׂתוֹנוֹת, תִּהְיוּ רְגוּעִים בְּמַח שְׁלֹכֶם - כִּף הִיא גַם תִּהְיֶה רְגוּעָה, כִּי

כְּשֶׁהוֹרִים לֹא רְגוּעִים הִילְדִים מְרַגִּישִׁים אֶת זֶה וְזֶה גוֹרֵם לָהֶם לְהִיֹּת לֹא רְגוּעִים.

כְּשֶׁאַתֶּם מְדַלִּיקִים נְרוֹת שְׁבַת תִּבְקָשׁוּ תְפִילָה מִיַּחַד עֲבוּרָה, שֶׁהִיא תִגְדֵּל

בְּרִיאָה וּשְׁלָמָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מִתֵּן שְׂכָרָה בְּצָדָה, הַפָּצָה מִבִּיאָה שֶׁפַע גָּדוֹל

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרַשְׁת קְדוּשִׁים, כ"ט נִסְאָן, י"ד לְעוֹמֵר, שְׁנַת ה'תשפ"ד

לְכַבּוֹד ... נְרוּ יֵאִיר

הִיְשִׁיבָה הַתְּחִילָה שׁוֹב בְּהַתְחַדְּשׁוֹת, וְאֲנִי מוֹדֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא נוֹתֵן לִי

אֶת הַזְּכוּת לְשִׁבַּת עוֹד זְמַן עִם בְּחוּרִים, לְלָמוּד אֶתֶם תּוֹרָה וְלְלָמוּד אֶתֶם אֶת הַחִיזוּק

שֶׁל רַבֵּינוּ ז"ל, וְאֲנִי מִבְּקָשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁיתֵּן לִי כַח לְהַמְשִׁיךְ בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיֵּי.

תַּעֲסֵק בְּהַפָּצָה, בְּזֶה תִתְקַן אֶת כָּל הַפְּגָמִים. רַבֵּינוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּידוֹת אוֹת נִיאֹרף,

סִימָן מא): "תִּקְוֵן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְכַטְלָה, שִׁישְׁתַּדֵּל לְהַחֲזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה", תַּעֲסֵק

בְּכָל יוֹם בְּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַפָּצָה, כִּי אֵין דְּבָר גָּדוֹל יוֹתֵר אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוּא מִהַפָּצָה.

הַזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ אֹמֵר (תְּרוּמָה קַח): "תָּא חֲזִי, כָּל מֵאן דְּאֶחִיד בְּיָדָא דְחֵיבָא וְאֶשְׁתַּדַּל בֵּיהּ, לְמִשְׁבַּק אֶרְחָא בִישָׂא", בֵּא וִירָאָה: אָדָם שְׁמַחְזִיר אֲנָשִׁים חוּטָאִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, "אִיהוּ אֶסְתַּלַּק בְּתַלְתָּ סְלוּקִין, מַה דְּלָא אֶסְתַּלַּק הָכִי בַר נֶשׁ אַחְרָא", הָאָדָם הַזֶּה זֹכֶה לְעֵלוֹת לְמָקוֹם שְׁשׁוּם אָדָם אֵינוֹ זֹכֶה; "גָּרִים לְאֶכְפְּיָא סְטָרָא אַחְרָא, וְגָרִים דְּאֶסְתַּלַּק קוּדְשָׂא בְּרִיךְ הוּא בִיקְרִיָה, וְגָרִים לְקִימָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהּ לְעֵילָא וְתַתָּא", הָאָדָם הַזֶּה מְסַלַּק טְמָאָה מִהַעוֹלָם וְגוֹרֵם שְׁשֵׁם הַשֵּׁם יִתְקַדֵּשׁ בְּעוֹלָם, הָאָדָם הַזֶּה גוֹרֵם שְׁכָל הַעוֹלָמוֹת עוֹמְדִים עַל זְכוּתוֹ. "וְזָכִי לְמַחְמִי בְּנִין לְבָנוּי", הוּא זֹכֶה לְרֵאוֹת בָּנִים וּבְנֵי בָנִים, "וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא, וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַחְתִּי", הוּא זֹכֶה לְכָל טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, "כָּל מְאָרִי דִינִין, לֹא יִכְלִין לְמִידָן לִיהּ, בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַחְתִּי", אַף אֶחָד לֹא יְכוּל לְהֶרַע לוֹ - לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, "עָאֵל בְּתַרִּיסַר תְּרַעֲי, וְלִית מֵאן דִּימְחִי בִידֵיהּ", הוּא נִכְנַס לְשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר שְׁעָרֵי רַחֲמִים, וְאֵף אֶחָד לֹא יְכוּל לְמָנוּעַ בְּעָדוּ.

מִתֵּן שְׁכָרָה בְּצַדָּה, אֵלוּ שְׁעוֹסְקִים בְּהַפְּצָה לְהֵם יֵשׁ שְׁפַע גְּדוּל.

לְגַבֵּי ל"ג בְּעֹמֵר אֲנִי עֲדִיין לֹא יוֹדַע מַה לְעֲשׂוֹת, כִּי הֵם אוֹמְרִים שְׁהֵם עוֹמְדִים לְסִגּוֹר אֶת מִירוֹן, אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂאֲדַע מַה לְעֲשׂוֹת. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לְהַזְהֵר מִלְּצִים שְׁמִסְתּוֹבְכִים בְּתוֹכְנוּ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ג' פְּרֶשֶׁת קְדוּשִׁים, כ"ט נִסָּן, י"ד לְעֹמֵר, שְׁנַת ה'תשפ"ד לְכַבוֹד ... נְרוּ יְאִיר, קְרִית בְּרִסְלָב

כְּשֶׁנֶּהְיִים מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל צְרִיכִים לְהַזְהֵר מִדְּבָר אֶחָד, מִלְּצִים שְׁמִסְתּוֹבְכִים בְּתוֹכְנוּ; שְׁלֹא יִהְיֶה שְׁיִיכוֹת אִתָּם.

מַה הַסִּימָן שֶׁל לֵץ, שְׁמִמְנוּ צְרִיכִים לְהַזְהֵר? מִזֶּה שְׁמִדְבָר עַל אַחֲרִים, מִי שְׁמִבִּיא וּמוֹלִיף לְשׁוֹן הָרַע מִפֶּה לְשָׁם; מֵאֶחָד כְּזֶה צְרִיכִים לְהַזְהֵר, כִּי לְצַנּוֹת זֶה קִלְפָה נוֹרָאָה; רַבֵּי נִתֵן קוּרָא לְזֶה 'אָבִי אַבוֹת הַטּוֹמָאָה' רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

תִּבְקַשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ עַל חֲבָרִים טוֹבִים, וְשֶׁהוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִחֲבָרִים רָעִים.
חֲכַמְיֵנו הַקְּדוֹשִׁים תִּקְנוּ (בְּרֻכּוֹת טז): שְׂאֲדָם יִבְקַשׁ בְּכָל בִּקְרָה עַל חֲבֵר טוֹב וְשִׁיְהִיָּה
שְׁמוֹר מִחֲבֵר רָע, כִּי חֲבָרִים טוֹבִים יְכוּלִים לְהַבִּיא אֶת הָאָדָם לְדַבְרֵי יָפִים, וְחֲבָרִים
לְרָעִים עֲלוּלִים לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא.

הַשְּׁבוּעַ בְּיוֹם שִׁשִּׁי הִלְכְּתִי לְבַקֵּר אֶת אָבִי שְׁלִיט"א, רַב דְּקַאֲרְלִסְבוּרְג, הוּא
מְסַפֵּר לִי מַה קוֹרֵה בְּאוֹמֵן; מְגִיעוֹת אֵלָיו הַשְּׂאֵלוֹת הַקְּשׁוֹת מְאוֹמֵן, הַשְּׂאֵלוֹת שֶׁל
כְּהֻנִּים וְשֶׁל מְקוֹאוֹת, הוּא אוֹמֵר לִי, פְּלוֹנֵי מְדַבֵּר נֶגְד אֶלְמוֹנֵי וְאֶלְמוֹנֵי מְדַבֵּר נֶגְד
פְּלוֹנֵי, פְּלוֹנֵי אוֹמֵר שְׂאֶלְמוֹנֵי בּוֹנֵה בְּנֵי עַל עֲצֻמוֹת מֵתִים, וְאֶלְמוֹנֵי צוֹעֵק עָלָיו,
אוֹמֵר לִי אָבִי שְׁלִיט"א: "פַּעַם יָדְעוּ, מִי שֶׁחָפֵּשׂ פְּנֵה שֶׁל אָמֵת הִלְךָ לְבַרְסֵלְב, הַיּוֹם
אֲנִי רוֹאֶה שֶׁבְּבַרְסֵלְב יֵשׁ כָּל כָּף הַרְבֵּה סְכֻסוּכִים... הוּא אָמַר לִי אֵת זֶה בְּכֹאֵב.
הִבֵּה נְדָאג שְׁבִד' אֲמוֹת שְׁלֵנוּ לֹא יִהְיוּ שׁוֹם לִיצְנׁוֹת, שׁוֹם לְשׁוֹן הַרְע וּרְכִילוֹת.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

בימי ספירת העמר לא רוקדים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ג' פְּרֻשֵׁת קְדוּשִׁים, כ"ט נִסָּן, י"ד לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד
מֵרַת ... תַּחֲוִי, מְנַהֵלֵת בֵּית פִּיגָא, קְרִיַת בְּרִסְלֵב
קַבְלְתִּי אֶת הַמַּכְתָּב.

עֲכָשׁוּ בִימֵי סְפִירַת הָעֹמֶר עוֹצְרִים אֶת הָרוֹקוּדִים עִם הַבְּנוֹת, כְּמוֹ שְׁנַפְסָק
בְּהִלְכָה שְׁפִימִים אֵלָיו לֹא רוֹקוּדִים (מִגֵּן אֲבָרְהָם סִמְּן תַּצַּג, סְעִיף קָטָן ג); לֹא עִם מוֹזִיקָה
אֲמֵתִית וְלֹא עִם מוֹזִיקָה מְדוּמָה.

עֲכָשׁוּ בִימֵי הַסְּפִירָה צְרִיכִים לְדַבֵּר עִם הַבְּנוֹת בְּמִיָּחָד עַל מַדּוֹת טוֹבוֹת;
הָעֲבוּדָה שֶׁל מְנַהֵלֵת הִיא - לְהַזְכִּיר תְּמִיד לְמוֹרוֹת שִׁישִׁימוּ לֵב אִם לֹא פּוֹגְעִים
בְּיַלְדָּה, וְלַעֲקֹב אִם לֹא עוֹשִׁים עוֹל לְבַת, וְלְהַזְכִּיר שְׁלֹא יִפְגְּעוּ בְּאֵף אַחַת.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מְזִמֹר לְתוֹדָה מְסַגֵּל לְהוֹלִדָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ג' פְּרֶשֶׁת קְדוּשִׁים, כ"ט נִיסָן, י"ד לְעֹמֶר, שְׁנַת תִּשְׁפ"ד
לְכַבֹּד ... נְרוּ יְאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְגַבִּי וְכוּ'; אֶצְלָנוּ נוֹהֲגִים שֶׁהַבְּעַל מִמַּתִּין מִחוּץ לַחֲדָר, וְאוֹמֵר מְזִמֹר ק'
מְזִמֹר לְתוֹדָה. רַבְּנוֹ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב', סִימָן ב) שֶׁהַמְזִמֹר הַזֶּה מְסַגֵּל לְהוֹלִדָה,
אוֹמְרִים אֶת הַמְזִמֹר הַזֶּה פְּעַם וְעוֹד פְּעַם עַד שֶׁקּוֹרְאִים עִם מִזֵּל טוֹב.
כְּמוֹ כֵן נוֹתְנִים צְדָקָה לְזָכוֹת הָאֵשָׁה וְלְזָכוֹת הַתִּינוֹק.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

לֵאמֹר בְּכֹל יוֹם "נְשֻׁמַת", וְלְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ג' פְּרֶשֶׁת קְדוּשִׁים, כ"ט נִיסָן, י"ד לְעֹמֶר, שְׁנַת תִּשְׁפ"ד
... תַּחֲנִי?

לְרַגֵּל יוֹם הַלְדָתְכֶם שֶׁחַל בְּשַׁבַּת זו, ג' אֵיר, תִּזְכּוּ לְשָׁנִים אַרְבָּוֹת וּבְרִיאוֹת וְכָל טוֹב.
תִּקְבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם לְרַגֵּל יוֹם הַהוֹלִדָת לְמַר בְּכֹל יוֹם "נְשֻׁמַת"; תוֹדוּ וְתַהַלְלוּ
לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל הַחֲסָדִים שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה אִתְּכֶם, זֶה יִתֵּן לְכֶם לְהַרְגִישׁ טַעַם
גַּם עֵדָן. כְּפִי שְׂרַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב', סִימָן ב): "כִּי זֶה עֶקֶר שֶׁעָשׂוּ עוֹלָם
הַבָּא, לְהוֹדוֹת וְלַהֲלֵל לְשִׁמּוֹ הַגָּדוֹל יִתְבָּרַךְ וְלַהֲכִיר אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ", הַתַּעֲנוּג שֶׁל
הָעוֹלָם הַבָּא הוּא לְהוֹדוֹת וְלַהֲלֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְדַעַת שֶׁהַכֹּל זֶה הוּא וְהוּא הַכֹּל,
"שֶׁעַל יְדֵי זֶה סְמוּכִים וְקְרוּבִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל מֵה שִׁיּוֹדְעִין וּמְכִירִין אוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ בְּיוֹתֵר, סְמוּכִים אֵלָיו בְּיוֹתֵר", וְכַמָּה שְׁמוּדִים יוֹתֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ קְרוּבִים
אֵלָיו יוֹתֵר, כִּי כַּמָּה שִׁיּוֹתֵר יוֹדְעִים שֶׁהַכֹּל זֶה רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֲצָמוֹ, כִּי יוֹתֵר
קְרוּבִים אֵלָיו.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

תהיה חלק מהכולל, כף תצליח מאד

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת קדושים, כ"ט ניסן, י"ד לעמר, שנת ה'תשפ"ד
לקבוד יקירי ... גרו יאיר

ברצוני לבקש ממך שתבוא לכולל בזמן, אני יודע שקשה לך, אתה רגיל לסדר
שליך ללכת לישון מאוחר וכו'; בכל זאת אני רוצה לבקש ממך שתשמר על
הזמנים, לבוא בזמן ולהיות חלק מהכולל, להיות חלק מהחבורה.
כמו כן ברצוני לבקש ממך שתשוחח עם ראש הכולל עם מי ללמוד ומה
ללמוד; תהיה חלק מהכולל, תהיה חלק מהחבורה היפה - כף תצליח מאד.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

קח את אלו שמתפללים מקדם, לעבוד במוסד

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת קדושים, כ"ט ניסן, י"ד לעמר, שנת תשפ"ד
לקבוד ... גרו יאיר, מנהל מוסדות היכל הקודש קרית ברסלב ליפערטי
קבלתי את מכתבך.

מה אתה נבהל שהמנהל הגשמי מתקשר בבקר לבית לאשתו של נהג ההסעה
שתעיר את בעלה הנהג? מה צריך המנהל הגשמי לעשות כשנהג האוטובוס ישן
ולא עונה לטלפון? שיתנו לכול הקריה לעמוד עם הילדים ולחכות ולא ללכת
ללמודים? ! טוב מאד הוא עשה.

מהיום והלאה קח רק אברכים שמתפללים במנין הראשון, בשעה שבע -
לעבוד בשביל המוסד, אלו שמתפללים מאוחר הם לא מיעדים לעבוד בתלמוד
תורה. מה אתה צריך לאכול את הלב בכל בקר? מה אתה צריך להיות המעורר
של המלמדים והנהגים? שים לב בבקר מי קם בזמן ומתפלל במנין הראשון,
בשעה שבע, או במנין השני - ורק אלו שיעבדו במוסד.

תקום כמה דקות יותר מקדם ולך להתבודדות בין העשבים, תתנדה, תספר
הכל להשם יתברך - כף תזכה למלמדים טובים. כפי שרבענו אומר (ספר המדות אות דרך

חלק ב', סימן א): "על ידי דברים גורמים שהקדוש ברוך הוא מזמין מלמד תינוקות שלומדים באמונה".
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

לא לדחות את התפילה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת קדושים, כ"ט ניסן, י"ד לעומר, שנת ה'תשפ"ד
לקבוד ... נרו יאיר

תהיה חזק להתפלל את שלוש התפלות שחרית מנחה וערבית במנין, תקפיד על זה יותר מהכל, לך להתפלל בכל יום את שלוש התפלות במנין; זה מחזיק את היהודי במחנה ישראל, שלא יפול מהיהדות.

כמוכן שיש נסיון גדול על זה, הקלפה של עוג מלך הבשן מפילה הר של עצלות ועצבות, נהיים כל כך עצלים, חושבים 'מאוחר יותר אתפלל', 'מחר אתפלל', צריכים להזהר מאד לא לדחות את התפילה.

תשמח את אשתך, יש לך אשה טובה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

